

யாழ்ப்பாணத்தின்

மிஷன் சரித்திரம்.

A

BRIEF

HISTORY OF MISSIONS

IN

JAFFNA

Nathaniel Niles

PART. I.

பாணிப்பாய்

இதில் உள்ள செய்தி எல்லாம் பவர்களுடைய யந்திர சாலையிற் பதிக்கப்பட்டது.

சூ. அ. கா. ரு.

00157
BV2550

கத்தோலிக்க மதம்

N 55

1865

யூனியன் மிஷனரி காலேஜ்

HISTORY OF MISSIONS

JAPAN

PART I

புத்தகம்

யூனியன் மிஷனரி காலேஜ், சென்னை

1865

RECOMMENDATIONS.

I consider Mr. Niles as better qualified, by age, by talent, and by a personal knowledge of facts from the beginning, to prepare such a work than any other man I know.

LEVI SPAULDING.

Oct. 28th, 1864.

Such a book would be of great value to present and future generations, and I know of no one so well qualified to prepare it as Mr. Niles is. I am glad to know that he has entered upon the work and hope he will meet with encouragement and success.

W. W. HOWLAND.

Batticotta, Nov. 1st, 1864.

I am thankful, if the calling upon Mr. Niles briefly to review the last fifty years of the history of Jaffna at one of our religious anniversaries, has led him to undertake the preparation of a more full account of the said period. The materials for such a history are abundant and of such a character as to impart special interest to the work. I consider Mr. Niles peculiarly qualified to prepare such a book and hope that he may meet with every encouragement necessary to the success of the enterprize.

M. D. SANDERS.

Batticotta, Nov. 2nd, 1864.

I wish Mr. Niles every possible success in his very praise-worthy effort to place within the reach of the Tamil Church a narrative of the three Protestant Missions, which have so persistently carried on their operations in Jaffna. The experience and general qualifications of Mr. Niles lead me to hope that his work will be very well done. This is an enterprise in which our Tamil Christians should evince a hearty concern.

JOHN KILNER.

Jaffna, November 24th, 1864.

I heartily wish Mr. Niles success with so important and interesting a work as he proposes to write, and I shall be glad to hear that the educated and well-to-do young men of Jaffna will give the undertaking their support.

C. C. Mc'ARTHUR.

Jaffna, November 24th, 1864.

Recommendation by W. Nevins, Esq.

A History of the rise, progress and results of the three Protestant Christian Missions of Jaffna, in the nineteenth century, is in fact a prominent element of the history of the people of Jaffna. Men better acquainted with the prin-

ciples of Socialogy and Ethology, and better qualified for accurate observation and sound deduction, fail not to remark that the present improved condition in society and character of the people owes its origin mainly to the labours of these Missions. The writer of the history of these Missions has long been a faithful laborer in connection with one of the missions and we believe is well qualified for so noble an attempt as the one he has undertaken. May his little contribution be crowned with usefulness and may he receive from his Master a higher plaudit, "Well done good and faithful servant." are the sincere wishes of his friend.

WILLIAM NEVINS.

Batticotta, May 29 th, 1865.

அங்கிகாரபத்திரம்.

இப்புத்தகம் எழுதுவது உத்தமமேன்று விரும்புங் குருமாரிற் பின்வரும் பெயர் வழிக்காரர் சொல்லுகிறதாவது.

கனம்பொருந்திய ஸ்போல்டிங் ஐயர் சொல்லுகிற தாவது; இப்பிரபந்தத்தை எழுத நயில்கப்பிரசங்கியா ரைப் போலக் காலத்தினாலும் வரத்தினாலும் மிகியோ ன் ஆதிசரித்திர வரலாறுகளினறிவினாலுந்திறமையுடைய வேறொருவரை நான் அறிந்திலேன்.

து அளகூசம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் உஅந் தேதி.

கவுலன் ஐயர் சொல்லுகிறதாவது இப்படிப்பட்ட ஒரு புத்தகம் தற்காலத்தாருக்கும் பிற்காலத்தாருக்கும் மிக உபயோகமாயிருக்கும். நயில்குப்பிரசங்கியாரைப்போல இடையெழுத நந்திறமையுள்ள வேறொருவரை அறியேன். அவரிப்படிச்செய்யத் தொடங்கி இருக்கிறார் என்பதை அறிந்து சந்தோஷப்பட்டேன். இதுகாரியத்திலே தயிரியப்படுத்தப்பட்டுக் காரியத்தியடைவாரென்றும் நம்புகிறேன். வட்டுக்கோட்டை துஅசுசம் ஆண்டு கார்த்திகைமாதம்.

சாந்தர்ஸ் ஐயர் சொல்லுகிறது, மிகியோனின் ஐம்பது வருடச் சரித்திரத்தைச் சுருக்கமாக எங்கள் வருடாந்தக்கூட்டமொன்றில் அறிவிக்கும்படி நயில்குப்பிரசங்கியாரிடங்கேட்டுக்கொண்டகேள்வி, ஒருவிரிவான புத்தகத்தை எழுத அவரை எவ்வினதினால் அதற்கு நான் நன்றியறிதல் சொல்லுகிறேன். அப்படிப்பட்ட புத்தகத்துக்கு மிகவும் விரும்பப்படத்தக்க மதிப்பைக் கொடுப்பதற்கேற்ற உபகரணங்களும் அனேகம் இருக்கின்றன. அந்தப் புத்தகத்தை எழுத நயில்குப்பிரசங்கியாரே மிகவும் தகுமானவரென்றும் அவர் கையீட்டுக்கொண்ட காரியம் சித்தியாகும்படி தேன்வையான உதவிகளும் வாய்க்குமென்றும் நம்புகிறேன். வட்டுக்கோட்டை, துஅசுசம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் உந்தேதி.

கில்லர் ஐயர் சொல்வது யாழ்ப்பாணத்தில் மூன்று
புரேற்றைத்தன் மிஷன்களும் தங்கள் கிருத்தியங்
களை விடாமுயற்சியாய் நடப்பித்துவந்த வரலாற்றின்
சக்கதியை கிறிஸ்த தமிழ்சபைக்கு உபயோகமாக்கு
ம்பொருட்டு நயில்சுப்பிரசங்கியார் எடுத்துக்கொண்ட
இந்த நன்முயற்சி சித்தியாகவேண்டும் என்பதே நம
து விருப்பம். அவரிடத்துள்ள அறிவு பரீட்சைசாமா
ர்த்தியம் முதலியனவற்றைப் பார்க்குமிடத்து அவர்
இச்சரித்திரத்தை நன்குமுடிப்பாரென்று நான் நம்ப
வேண்டியிருக்கிறது. இத்தேசத்துக் கிறிஸ்தவர்கள்
யாவரும் இது தங்கள் காரியமென்று அங்கிகரிக்கவே
ண்டிய ஒருமுயற்சி.

சூஅசசம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் உசந் தேதி.

மெய்க்காதர் ஐயர் சொல்லுவது. நயில்சுப்பிரசங்கி
யார் எழுதும்படி கையீட்டுக்கொண்ட முக்கியமான
தும் மிக நயப்பானதுமான இந்தச் சரித்திரம் அனுகூ
லப்படவேண்டுமென்பதே எனது பெரியவிருப்பம். ப
டிப்பிக்கப்பட்டவர்களும் சுயதேச நன்மையை விரு
ம்பியவர்களுமாகிய யாழ்ப்பாணத்தார் சகலரும் இத்
தொடக்கத்திற்கு உதவிசெய்யக்காண்பது சந்தோஷம்.

சூஅசசம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் உசந் தேதி.

PREFACE.

The numerous aspirants after knowledge of the present generation, who devote time to the reading of treatises on elementary science, literature, history and other kindred subjects either in the vernacular or a foreign language are not in possession of any treatise on the past history of Jaffna. Ignorance of the past condition of Jaffna as compared with the vast improvement effected by the establishment of Protestant Missions in connection with the British rule, will certainly be considered a deficiency. Though *we* possess some general information on this subject, those of the succeeding generations will desire some definite narration of facts in answer to queries similar to the following; When did the Portuguese take possession of Jaffna or Ceylon, and how long did they rule? By whom was it possessed before them? Who succeeded them, and what were the principal events of these different periods? Who were the first Missionaries? When did the Wesleyan, Church, and American Missions commence Missionary operations in Jaffna, and what are the principal events connected with them? Answers to such inquiries are not known to many even now; and the means of ascertaining them are not within the reach of such. An attempt is made to furnish some permanent and reliable record of facts, in the following pages.

The writer would gratefully acknowledge

his indebtedness to several friends for the encouragement which they have afforded by subscription towards the cost of printing this work. H. Pole Esq. and other gentlemen among the Civilians, the Rev. L. Spaulding and others of the Missionary gentlemen and ladies, and many native friends, especially those who were educated in the late Batticotta Seminary and who are now in public offices in Courts, Kutcheries, Custom Houses, Hospitals and other places of trust, and those who are laboring for the welfare of the country as teachers and disseminators of the Gospel Truth, have encouraged the author by their subscriptions.

The style of the following book may perhaps be regarded by some to be too simple, but it is to be borne in mind by such, that it is intended to be adapted to the capacity of even children and females as well as to those to whom the language is not vernacular. It is not presumed that the work is free from errors, but it is believed that the learned portion of the readers will not, on that account, reject the work but will oblige the author by communicating such errors, as they may find, to him.

That the work may prove a source of instruction to the readers by the blessing of God is the earnest desire of the author.

ய

பாயிரம்.

சாத்திரங்கள், இலக்கண இலக்கியங்கள், பிறபாஷைச் சரித்திரங்கள் முதலானவைகளைக் கற்றறிந்துவரும் நமது தேசத்தார் கிறிஸ்துமார்க்கப் போதகர் பிறதேசங்களில் இருந்துவந்து படிப்பித்துப் போதிப்பதற்கு முதலிருந்த சீர் நிருபாகத்தையும் பின்பு உண்டான சீர்திருத்தத்தையும் கல்வித் தேற்றத்தையும் மார்க்கவிருத்தியையும் டிவாராக அறியாதிருக்கின் அது பெரிபகுறைவல்லவா. உங்கள் புத்திரர் மித்திரரும் பின் வருஞ்சந்ததியாரும் உங்களை நோக்கி, யாழ்ப்பாண ஆதிசரித்திரம் என்னவென்று கேட்டால் அவர்களுக்கு என்ன சொல்வீர்கள். இப்பொழுதுஞ் சிலருக்கு யாழ்ப்பாண ஆதிசரித்திரம் இன்னதென்று தெரியாதே. திருட்டாந்தமாகப் போர்த்துக்கேசர் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்ததெப்போ? எத்தனை வருடம் அரசுபுரிந்தார்கள்? அதற்குமுன் அரசுசெய்த இராசாவார்? அதற்குப் பின்வந்த உலாந்தாக்காறர், இங்கிலீசுகாரர் எப்பொழுது வந்தார்கள்? உலாந்தாக்காரர் காலத்தில் நடந்தவைகளுன்னின்னவென்பன துலாம்பரமாய்த் தெரியாதே. மேலும் உவெசிலியன், அமரிக்கன், சர்ச்சுமிசியோன் போதகரில் முதன்முதல் வந்தவர்கள் ஆரென்றும், நடந்த ஆதி சரித்திரங்கள் இன்னின்னவென்றும் சிலருக்குமாதிரம் தெரியும். தெரியாதிருப்பது எங்கள் குற்றமல்லக் குருமார் வந்தகாலந் தொடங்கி அவர்களுடன் சரித்துவந்தவர்களுகிய உங்களுடைய குற்றம். அச்சரித்திரங்கையெழுதி ஏன் அச்சடிப்பித்து எங்களுக்குப் பிரசுரஞ்செய்யவில்லை என்பீர்களாகும். ஆகையால் இச்சரித்திரங்கள் இங்கிலீசுப்பாஷையில் பற்பலவிடங்களிலும் சொல்லப்பட்டிருந்தும் சாதாரணசனங்களும் வாசித்தறியத் தமிழிலே அவற்றை விபரமாயெழுதி அச்சடிப்பிப்பது அவசியமே.

இதற்குப் பணமில்லாததினால் தருமத்துரையாகிய

போல்துரைபவர்களும் மற்றுந்துரைமாறும் சங்கைபோ
ந்த ஸ்போல்டிங் ஐயர் முதலான குருமாறும் அம்மாள்
மாறும் பரோபகாரிகளாகிய தமிழ்ச்சினைகிதரும் வி
சேஷமாக வட்டுக்கோட்டைச் சாத்திரப்பள்ளிக்கூட
த்திற் படித்து அங்கங்கே நியாயஸ்தலங்களிலும் ஆச
பத்திரியிலும் தெரு உத்தியோகத்திலும் அச்சுக்கூட
த்திலும் பள்ளிக்கூடங்களிலும் உபதேசுத்தொழிலி
லும் நிற்கும் கலைவல்லோர் தருமசிவர் முதலான பல
ரும் கையெழுத்துப்போட்டுப் பணமும் சிலர் மனப்பூ
ர்த்தியாகத் தந்தும் மற்றவர்கள் புத்தகம் அச்சடிப்பி
க்கத்தொடங்கினவுடன் தருவோமென்றும் தயிரியப்ப
டுத்தினதினால் இவ்விதிகாசத்தை எழுதி அச்சடிப்பி
க்கமுயன்றோம்.

இச்சரித்திரத்தை வாசிக்கும் நபுணர்கள் இதுதானா
சரித்திரம் வெளிப்படையாகவும் புன்சொல்லாகவும்
இருக்கிறதென்று நகையார்களாக.

இது பாலரும் பெண்பேதையரும் பிறபாஷைக்கா
ரரும் வாசிக்கவேண்டியதாய் இருக்கிறபடியால் புதை
பொருளாக எழுதப்படாதென்று நமது கையொப்பக்
சாரரில் சரீரக்கூறுபாடுகள் எல்லாவற்றையும் மனித
என்பு எத்தனை நரம்பு எத்தனை மூளையினதன்மையெ
ன்ன நாடியோட்டமென்ன என்பதையும் மற்றுஞ்சாத்திர
ங்கள் கல்விகளையும்றிந்த ஒருநிபுணர் சொன்னசொற்படி
எழுதினேன். இதில் பிழைகளேதாம் இருந்தால்
அதை எனது அறிவாளிகளாகிய சிநேகிதர் பொறுத்து
க்கொண்டு திருத்திவாசிப்பார்களாக. எதினாலெனில்
என்னுடன் பரதாபங்கொள்ளுகில் அறிவாளிகளேயன்
றி மூடர் அப்படிச்செய்ப்பார்கள். ஏனென்றால் அறிவா
ளிகள் தாங்கள் ஒருநூலுண்டுபண்ணுவதில் எத்தனை தவறு
வருமென்றும் எவ்வளவு பிரயாசமென்றுமறிவார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தின் பூருவசங் கதிகளின் போழிப்பு.

கவிவீரராகவனென்னும் ஓர் யாழ்ப்பாணன் சோழமண்டலத்தில் இருந்து கண்டியிராசன் பேரிற் பிரபந்தம் பாடி வந்து அரங்கேற்றியபோழுது அவ்வரசன் அவ்வியாழ்ப்பாணன்மேற் சந்தோஷங்கொண்டு மணற்காடென்னும் பெயர்பெற்றுக் கிடந்த இந்நாட்டைப் பரிசாகக் கொடுக்க இந்நாட்டுக்குத் தனது தோழிற் பெயர்க்காரணத்தால் யாழ்ப்பாணம் எனப் பெயரிட்டுத் தன்னுடன் சோழமண்டலத்திலிருந்து வந்த சனங்களையும் இவ்விடத்தில் இருந்த புத்தசமயத்தவர்களையும் அரசாண்டு வந்தான். அவன் பலவருஷங்களாக அரசாட்சிசெய்து மரணமடைந்த பின்பு யாழ்ப்பாணநாட்டை அரசாட்சிசெய்ய இராசனின்றி அரசாட்சி தளம்புவதைக்கண்டு பாண்டி மழுவனென்னும் ஓர் வேளாளன் மதுரையிற்சென்று அந்நாட்டை அரசாண்டிருந்த பாண்டிவம்மிசுத்தரசனாகிய குலகேதுமகராசனைப் பணிந்து யாழ்ப்பாணத்தை அரசாள்வதற்கு அரசனையும் சிலகுடிகளையும் தரவேண்டுமென்று கேட்டான். அவ்வரசன் அப்

பொழுதுதன்கீழ் இராச உத்தியோகத்துக்கு
 த்தகுந்தவர்களாகத் தான் வளர்த்துவந்த ப
 தினோரு இராசகுமாரரையும் காட்டி இ
 வர்களுக்குள் உனக்குச் சம்மதமான ஒ
 ருவனைத் தேரிந்துகொள்ளென்றார். அப்
 பொழுது அவன் இராச இலட்சணங்கள்
 அனைத்தும் நிறைந்த சிங்கையாரியன் எ
 ன்னும் இராசகுமாரனைத் தேரிந்துகொ
 ண்டு மதுரை, பாளையங்கோட்டை, திரு
 நெல்வேலி, மணவைநகர் முதலிய இட
 ங்களில் இருந்து அரசனாற் கொடுக்கப் ப
 ட்ட சிலகுடிகளையுஞ்சேர்த்துச் சிங்கை
 யாரியமகராசனுடனே யாழ்ப்பாணம் வ
 ந்துசேர்ந்தான். சிங்கையாரிய இராசன்
 கூழங்கையுடையதொலால் விசையகூழ
 ங்கைச்சக்கரவர்த்தியென்னும் பெயர்பெ
 ற்றான். சிங்கையாரியமகராசன் புவ
 னைகவாகு என்னும் மந்திரியுடனே வந்
 திறங்கி நல்லூர் என்னும் ஊரிலே கோ
 ட்டை கோத்தளங்களைக் கட்டுவித்து நீதி
 யாய் அரசாட்சிசெய்து மரணமடைந்தான்.
 அதன்பின் அவன் வம்மிசத்தார் ஆரி
 யசக்கரவர்த்திகளென்னும் பெயர்படை
 த்து அரசாண்டிறந்தார்கள். அச்சக்கரவர்
 த்திகள் புத்தசமயத்தவர்களை ஒடுக்கிவந்

ததனாற் புத்தர்கள் இந்நாட்டை விட்டுக்
 கண்டிமுதலிய இடங்களுக்குப் போய்
 ஒதுங்கிவிட்டார்கள். நான்காந் தலைமு
 றை அரசனாகிய பரராசசேகரனுக்குச் சொ
 ன்த மனைவி பெற்ற இரண்டு புத்திரரும்
 அரசகேசரியென்னும் வேளாளன் மகள்
 வள்ளியம்மை என்னும் வைப்பாடிச்சி
 பெற்ற பரநிருபசிங்கம் முதலிய நான்குபி
 ள்ளிகளும் மணவைநகர் மங்கத்தம்மா
 ள்பெற்ற சங்கிலியென்னும் குமாரனும்
 இருந்தார்கள். இராசாவின் சொந்த மனை
 விபெற்ற முத்தகுமாரனைச் சங்கிலியென்
 பவன் நஞ்சிட்டேக்கொண்டான். இளையம
 கனாகிய பண்டாரம் என்பவனே பட்ட
 த்துக்கு வருவான் என்று எவர்களும் நம்
 பியிருந்த காலத்தில் ஒருநாள் அவனையும்
 வாளினாற் கொலைசெய்து சங்கிலியென்ப
 வன் அரசாட்சியை ஒப்புக்கொண்டான்.
 இனிப் பரநிருபசிங்கம் என்னும் பிள்ளை
 இராச்சியந் தனக்கே உரியதென்று கல
 கந்தோடங்கியதாற் சங்கிலியென்பவன்
 அவரைத் தன் வாய்ச்சாமர்த்தியத்தினால்
 வசப்படுத்தி மந்திரியாகவைத்துக்கொண்
 டு இராச்சிய வருமானத்திற் பாதி சரிவரக்
 கொடுத்துவந்தான். சிலகாலத்திலே சங்

கிலியேன்பவன் பேலத்துக்கோண்டு பர
நிருபசிங்கத்துக்கு பரராசசேகரன் கோடு
த்த சிலகிராமங்களையன்றி மற்றஞ் சலாக்
கியங்களையெல்லாங் கோடாமல் நிறுத்தி
னான். சங்கிலிக்குச் சோழராசன் இறுத்
துவந்த இறையைப் பரநிருபசிங்கந் தடு
த்தார். இப்படி இவர்கள் மன்னேரிவுகோ
ண்டிருந்த காலத்தில் தனது பிரசைகள்
மன்னாரிலே உரோமான் மார்க்கத்திற் சே
ர்ந்தார்களென்ற நியாயத்தினாலே சங்கிலி
யேன்பவன் சூகாஉளம் ஆண்டு அறுநூறு
பேரைக் கொலைசெய்தான். பின்பு சவே
ரியாரேன்னும் போர்த்துக்கீசகாரன் தன்
சாதியாரான பறங்கிக்காரரைச் சங்கிலி
யேன்பவனுடனே சந்தோஷமாக்கிவை
த்தான். அவர்கள் வியாபாரம்பண்ணிவ
ந்த காலத்தில் சில கலகஞ் செய்ததினால்
அவர்களை அவ்வரசன் துரத்திவிட்டான்.
அதன்பின்பு பரநிருபசிங்கமும் காக்கை
யவன்னியனுஞ்செய்த உபாயத்தால் மறு
படியும் பறங்கிக்காரர் அரசனுடனே சமா
தானமாகிச் சிலகாலத்தின்பின் பகைகோ
ண்டு மேற்குக் கோட்டை வாசலிலே ப
தினோரு நாளாகப் போராடிப் பறங்கிக்கா
ரரால் ஆற்றாமற் பின்னிட்டார்கள். பின்னி

ட்ட பறங்கிக்காரரை மறுநாளும் போர் முனையில் வரச்சேய்து பரநிருபசிங்கம் சேனாபதியை உபாயமாகப் புறப்படுத்திச் சேனாவீரரை ஆயுதம் எடாமல் தடுத்துநிற்கக் காக்கையவன்னியன் அரசனைப் பறங்கிக்காரர்கையில் ஒப்புக்கொடுத்தான். பறங்கிக்காரர் சூசாநாயும் ஆண்டு தோடங்கி நூற்றிருபது வருடக்காலம் இராச்சியம்பண்ணினார்கள். அப்பொழுதே யாழ்ப்பாணத்தில் உரோமைமார்க்கந் தலைப்படத்தோடங்கிற்று. பின்பு பறங்கிக்காரர் நடன சங்கீத வினோதராயிருந்த சமயத்திலே ஒருநாள் உலாந்தாக்காரர் காத்திராத வேளையிற் புதுந்து கோட்டையை ஒப்புக்கொண்டு நாற்பது வருடங் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப் பரப்பி அரசாண்டார்கள். சூசாநாயும் ஆண்டு இங்கிலீசுகாரர் கோட்டையை ஒப்புக்கொண்டு இதுவரைக்கும் நீதியாக அரசாண்டுவருகிறார்கள். இவர்கள் வந்தபிறகு உவெசிலியன்குருமாரிற் சிலரும் பாலன்பாதிரியாரும் தாவீதுப்பாதிரியாரும் அமரிக்கன் குருமார் வரச்சிறிதுகாலத்துக்குமுதல் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து சுவீசேஷத்தைப் போதித்துக் கொண்டு வந்தார்கள். பின்புதான் அமரி

க்கன் குருமாரிற் பூரையர் மேக்ஸ்ஜ
யர் முதலானவர்கள் வரத்தோடங்கினூர்க
ள். இதன்சங்கதி பின்னாற்காண்க.

ஆர்ப்பு பாகாபொருள் நகக்கரிவரு

மரிப வ்க

கூலாக ஆர்த்திசீம ஸ்பீய்வாகி ராவருகு
வாதிக்கிச யிடுப்பபாகிசாமுல ஸ்தி
கூலவகாவ சீபபஜ ஓண்டி வ் ஓயாடிசு
க்டிடு ஸ்லாமுத யதிந்நாபிவ்லாக சீதி
வருகு ஸ்லாண்ட ரயாபு ஸ்க்வெ ப்கி
(மார்பி) ஸ்திசுக்கலாகக்கரிவரு வ்நுமொளா
ஓ சீலிபப்க ஓர்நுலிசீபபி வ்லாண்ட
கூலப்பவ்லாயாபி பாதிசுவரு வ்நாவருச
க்டிவ்லாவ ரிசுசுப ஓண்டி வ் ஓயாடிசு
ஸ்க்ராகுசர்கி ஓர்ம ஸிபிவ்லாகி சீதி
ஸ்க்ராகு சீதிசும்காவசுசும ஸ்க்ராகு
ஸ்திசுலாகக்கி வ்நுமொளாசுசுசு வ்லாண்ட
கூலவ் சீதிசுலாண்டிசு சீதிசுலாயசீபசுசுசு
சுக்கூலிசு ஸ்க்ராகு ஓர்நுலி வ்லாண்ட
சுதிபிண்டாகிசுபப்கி ஸ்லாண்டிசுலாகக்கி
ஸ்பிசும வ்லி ஸ்கூலப்பவ்லாம ஸ்க்ராகு
ஸ்திசுலாகக்கி ஸ்க்ராகுசீபிபொகி சீதி
சுசுல ஸாவருகு ஸ்க்ராகுசுசுசு சீதிசுசுசு
ஸ்கூ ஓண்டிசீதிசுலாண்டிசுலாகக்கி கெளி

யாழ்ப்பாணத்தின் மிஷன் சரித்
திரம்.

க. அதிகாரம்.

அமரிக்கன் மிசியோனைப் பற்றி.

கம் பிரிவு.

குருமார் கோழம்பில் வந்திருந்த காலத்
தில் அவர்களைப்பற்றிய சரித்திரம்.

கூஆயிரும் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் உந்
தேதி கனம்பொருந்திய உவாறன், இறீச்
சேட், மேக்ஸ், பூரையர் என்னுங் குருமா
ர்நால்வரும் அமரிக்காதேசத்தில் (Boston)
என்னும் இடத்திலிருந்து கப்பலேறி ஐ
ந்துமாதம் சமுத்திரப் பிரயாணம்பண்ணி
கூஆயிரும் ஆண்டு பங்குனி மாதம் உந்
தேதி கோழம்பிலே வந்து சேர்ந்தார்கள்.
அவர்கள் வந்தசமாசாரத்தைச் சாற்றர் எ
ன்னும் ஒருகுருவானவரும் அக்காலத்திற்
தேசாதிபதியாயிருந்த விறவுன்னிறிக் மகா
ராசாவும் அறிந்து அவர்கள் சுவிசேஷக்கு
ருக்களானதினால் மிகப்பட்டசங்காண்பித்து
அவர்கள் வாசம்பண்ண வீடும் வசதிபண்
ணிக் கோடுப்பித்தார்கள். அக்காலத்தில்
அந்தந்தத் தருணங்களில் குருமார் அங்க
ங்கே பிரசங்கம்பண்ணிக்கோண்டு வந்

தார்கள். இவர்கள் மனைவியரோ இங்கி
 லிசுகாறருடைய பிள்ளைகளைப் படிப்
 பித்தார்கள். அக்காலத்தில் இரண்டு சோ
 ல்தாதுமார் இவர்களுடைய சபைக்குச்
 சேர்ந்தார்கள். இவர்கள் இவ்விதமா
 க் ஆறுமாதக் காலமாய்க் கோழம்பிலே
 இருந்துவருங் காலத்தில் சங்கைபோந்த
 குருவாகிய தாவீத் பாதிரியாரும் யாழ்
 ப்பாணத்தில் இருந்து கோழம்புக்குப்
 போயிருந்தார். அவ்வேளையில் இந்த
 ஐயமார் இவருடனே பழக்கமாகி யாழ்ப்
 பாணத்தைப்பற்றிப் பலபலகாரியங்களை
 யும் விசாரித்து அறிந்து பின்பு யாழ்ப்பா
 ணத்திலே தாங்கள் குருமாராக வந்திருக்
 க விரும்பி மகாராசா அவர்களிடத்தில் உ
 த்தரவுபெற்றுக்கொண்டு சூ அளயகூ ம் ஆண்
 டு புரட்டாதி மாதம் யாழ்ப்பாணப்பட்டி
 னத்திலே வந்துசேர்ந்தார்கள்.

2. பூரையரும், உவாறன் ஐயரும் யாழ்
 ப்பாணப் பட்டினத்தைவிட்டுத் தேல்லிப்
 பழைக்கு வந்த பின் நடந்தசரித்திரம்.

இவர்கள் பட்டினத்திலே மோயாடுத்துத்
 துரை வீட்டில் சிறிது நாள் இருந்து பின்
 பு காங்கேசன் துறைக்கு வந்து அவ்விட
 த்தில் ஒரு மாலிலே சிறிது நாளிருந்து

பின்பு சூஅாயகூ ம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம்
கருந் தேதி தேல்லிப்பழைக்கு வந்தார்க
ள். அக்காலத்திலே தேல்லிப்பழைக் கோ
வில் பாழ்பட்டதாயிருந்தது அதிலே பேயி
ருக்கிறதென்று பயந்து சனங்கள் போகிற
தில்லை. ஐயமார் அவ்விடத்துக்கு வந்து
மண்டலநாயகமுதலியார் மாப்பாணமுத
லியார் தில்லைநாயகமுதலியார் முதலான
போதிய மனிதருடனே பழக்கமாகி வீடுங்
கட்டுவித்துக்கொண்டு இரண்டேருமாதக்
காலங்களுக்குள்ளே இருபது பிள்ளைகள்
அளவுக்குப் படிப்பிக்கத் தொடங்கினார்க
ள். அவ்வேளையிலே வேதவாக்கியங்களை
ப் பிள்ளைகள் ஒலையில் எழுதிப் படித்துப்
பாடஞ் சோல்லிவந்தார்கள். இந்த ஐய
மார் இரண்டுபேருந் துன்பக்காறியாயிருந்த
ஒரு எளிய ஸ்திரியினுடைய வீட்டுக்குப்
போனபோழுது அவள் வீட்டில் தாழ்வார
த்திலே வேதவாக்கியம் எழுதப்பட்ட ஒலை
யொன்றைக் கண்டு விசாரித்த வேளையில்
இவளுடைய ஒரு சிறுவன் படிக்கப்போ
ன மற்றப்பிள்ளைகளுடைய ஏட்டைப்பார்
த்து எழுதினதாகக் காணப்பட்டது. பின்பு
இவனை ஐயமார் சாப்பாடு வஸ்திரங் கோ
ட்டுத்துத் தாபரிக்கவிரும்பினார்கள். சனங்க

ளோ குருமாரை அன்னியரைப்போல நீ
 னைத்து அவர்களுடனே கொண்டாட்டம்
 பண்ணப் பயந்திருந்தும் உவாறன் பாதிரி
 யார் ஒரு வைத்தியருமாயிருந்ததினால் அ
 நேக துன்பக்காறர் அவரிடதிதலே வந்து
 சுகமடைந்தார்கள். துன்பக்காரருக்கு ஒரு
 வீடுங்கட்டப்பட்டது, அதிலே நெரிந்துமுரி
 ந்தவர்களையும் பயித்தியகாரர் முதலிய
 நோயாளிகளையும் வைத்துச்சுகமாக்கிப் பே
 றான வைத்தியரானார். இப்படிச்சனங்க
 ள் குருமாருடனே சேரவிரும்பியும் இவர்
 கள் பிள்ளைகளைப் படிப்பித்துத் தங்கள் சீ
 மைக்குக் கொண்டுபோய் விடுவார்கள் எ
 ன்றும் வேதம் படிக்கிறது ஆகாதென்றும்
 வெள்ளை மனிதருடனே சகவாசமாகாதெ
 ன்றும் பயந்தார்கள். இப்படியிருந்தும் இ
 லேயுடேத்துத்துரை, மோயாடுத்துத்துரை,
 தாவீத்துப்பாதிரியார், மயில்வாகனமுதலி
 யார் இவர்களுடைய உதவியினாலேபள்ளி
 க்கூடம்போட ஏதுவாகி மல்லாகத்திலேயு
 ம்பண்டத்தேருப்பிலேயும் பள்ளிக்கூடம்
 இஸ்தாபிக்கப்பட்டும் பிள்ளைகள் படிக்கத்
 தொடங்கிச் சனங்களும் பிரசங்கங்கேட்க
 வரத்தோடங்கினார்கள்.

ஈ. சத்தியதரிசி எனத்தகும் ஒருவரின் சரித்திரம்.

இவர் பூரையரிடத்தில் இங்கிலிசுப்பாஷை கற்றுக்கொள்ளும்பொருட்டாகப் பட்டினத்தில் இருந்துவந்து தேல்லிப்பழையில் வாசம்பண்ணினார். அவருக்குக் கிறிஸ்தவர்களில் ஒருவன் ஒருவேதபுத்தகங்கோடுக்க அவர் அதை வாசித்து வேதம் உண்மையென்றும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறேன் என்றுஞ்சொன்னார். இதைப் பள்ளிக்கூடத்தில் அவருடனே படித்த வேறொருவன் அறிந்து சத்தியதரிசியுடைய பிதாவிடத்துக்குப்போய் உமது மகன் கிறிஸ்தவனாகப்போகிறார் என்று சொல்லப் பிதாவுங் கோபங்கொண்டு மகன் தனது வீட்டுக்குப்போனவுடனே இனிப் பள்ளிக்குப் போகப்படாதென்று தடுத்த அவருக்குப் போசனமுங் கொடுக்கப்படாது என்று சொல்லி நீ முன்போலச் சைவசமய முறையாக நடக்கவேணுமென்று சொல்ல அவர் அதை மறுத்ததினாலே ஒரு இருட்டழையிலே பூட்டிவைத்தார். அங்கேயிருந்து வேகு பிரயாசத்துடனே தப்பியோடித் தேல்லிப்பழைக்கு வந்து பூரையரிடத்திலே தனக்கு நடந்த காரியங்களை அறிவித்

து அங்கேயிருந்து மூன்று நாட்சேன்ற பின் சத்தியதரிசி இன்னவிடத்திலே இருக்கிறாரென்று பிதாக் கேள்விப்பட்டு அவரைச் சுறுக்கிலே அழைத்துவரும்படி ஆள் அனுப்பினார். அதற்குச் சத்தியதரிசி தனக்குவரச் சம்மதமில்லையென்றதாக மறுமொழி சொல்லி அனுப்பினார். இதுகாரியம் அந்நேரத்திலே பூரையருக்குத் தெரிந்திராது. பின்னும் பிதா இவரை அழைக்கும்படி வேறொரு ஆளை அனுப்பினார் அந்நேரத்திற் சத்தியதரிசி வேதபுத்தகத்தை அய்யரிடத்துக்குக்கொண்டுபோய் மத்தேயுயம் அதிகாரம் ஈசு, ஈகும் வசனங்களைக் காண்பித்துக் கண்ணீருடனே அது நல்லது என்று இங்கிலிசுப் பாஷையில் சொன்னார். அதற்கு ஐயரும் புதிய ஏற்பாட்டின் வேறொரு பகுதியிலே ஒருவன் மேய்க்கிறிஸ்தவனாகப் பிதாமாதாவை விட்டு இழந்துவிட வந்தாலும் அப்படிச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கின்றதேன்றார். மற்றநாள் சத்தியதரிசியுடைய பிதாத்தானே வந்து ஐயரிடத்திலே மகா ஆசார உபசாரமுள்ளவராகத் தனது மகன் எங்கேயென்று உருக்கத்துடனே விசாரிக்கிறவரைப்போல விசாரி

த்து அவன் மாதாவை அறியாமல் வீட்டிலிருந்து வந்துவிட்டான் இரண்டொரு நாளாலே வருவான். நீர் இவனைப் படிப்பித்ததற்காகவும் பெரிய உபகாரம். இனிமேலும் அவனை இன்னின்னவிதமாகப் படிப்பிக்க வேண்டுமென்றுஞ் சொன்னார். இது மாரீசமானபேச்சென்று ஐயர் அறிந்தும் மகன் போவதை விலக்கக்கூடாதே போனது. இப்படியிருக்க ஐயருடைய சமூகத்தைவிட்டுப் போனபின்பு சத்தியதரிசி உடுத்திருந்த நல்ல வஸ்திரத்தைப் பிதா உரிவித்து வேறொரு துணிகோடுத்துச் சிறையைப் போலத் தடையிலே ஒரு சுமையைச்சுமத்தி வீடுசேருமட்டும் அடித்து விக்கிரகங்களை வணங்கவேண்டுமென்று வலோற்காரம்பண்ணினார். அவருடைய சுற்றத்தவர்களும்பாதிரிமார் தங்கள்மார்க்கத்திலே வரும்படி அவருக்கு மருந்துபோட்டு மயக்கிப்போட்டார்கள் என்றார்கள். அதற்கு அவர் கிறிஸ்துநாதருடைய சுவீசேஷமே என்னையிப்படியாக்கினதென்றார். பின்பு அவர்களுங் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை இவர் விட்டுவிடுவாரென்றெண்ணித் தீனிலே தாங்களும் மருந்திட்டுக் கொடுத்தார்கள். மறுபடியுஞ் சத்தியதரிசி அவர்களை விட்டு

த்தப்பியோடிவிட்டார். இக்காரியங்கள் ஒன்றுக்கும் அவர் அஞ்சவில்லையென்று மாதாக்கண்டு தேல்லிப்பழைத்து வந்து பூரம்மாளித்திலே என்மகளை விட்டுவிட்டுங்களென்று கண்ணீருடனே சொன்னாள். அதற்கு அம்மாள் உமது மகன் இவ்விடத்தில் இல்லை தாவீது அய்யருடனேவாசம்பண்ணுகிறதென்று கேள்விப்பட்டேன் என்றுள். இவையெல்லாவற்றையும் மாதா நம்பாமற் கோபத்துடனே ஒலமிட்டுவானத்தைப் பார்த்து என்மகளை இழந்துவிட்டேன். இதெல்லாம் அவனை இங்கிலிஷப்பாஷை படிக்கவிட்டதினாலே எனக்குச்சம்பவித்தது என்றுள். பின்பு அவரைப் பிடித்து விக்கிரகத்தை வணங்கச் சொல்லிவிட அதிலிருந்த அலங்காரிப்புகளையும் பிடுங்கிக்கொண்டு ஏககடவுளை முழந்தாளிலிருந்து பிரார்த்தித்தார். இதற்காகவும் பிதா அவரைக் கரோமாய்த் தண்டித்துக் கிறிஸ்துமார்க்கத்தை விட்டுவிட்டால் தனக்குள்ள ஆஸ்தியெல்லாம் இவருக்குத்தான் என்று சொன்னார். இவ்விதமாய் அவரைத் தடைப்படுத்த இன்னும் பலபல காரியங்களையுஞ் செய்துவந்தார். கடைசியாகச் சத்தியதரிசி இந்தச் சோதனை

களையெல்லாம் வெல்லாமலுங் கிறிஸ்தவ
 னாகாமலும்போய்விட்டார். இது சவிசே
 ஷத்தைக் கேட்கிறவர்களிற் சிலர் முள்ளு
 க்குள் விதைக்கப்பட்ட விதைக்கு ஒப்
 பாயிருக்கிறார்கள் என்று கிறிஸ்துநாதர்
 சொன்ன உவமையைக் காண்பிக்கும்
 பொருட்டாகச் சொல்லப்பட்டது. இந்
 தக்காரியங்கள் நடந்துவருகையில் தாவீத்
 தையர் இடையிடையே தேல்விப்பழை
 யில் வந்து சனங்களைக்கூட்டிப் பிரசங்கி
 த்து வந்தார்.

ச. உவாறன் ஐயருடையமரணம்.

சூயாயெம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் நந்
 தேதி அளவில் உவாறன் பாதிரியார் சரீர
 சவுக்கியமற்றவராகக் கோழம்புக்குப்போ
 ய் அவ்விடத்தில் இருந்து சூயாயும் ஆ
 ண்டு அவரும் இறிச்சேட்டையரும் நன்
 நம்பிக்கைமுனையென்று சொல்லப்பட்ட
 கேப்புக்குச் சமுத்திரப்பிரயாணமாகச் செ
 ன்று உவாறன் ஐயருக்குச் சுகங்காணாமல்
 மரணமேயென்று சொல்லி வானத்தை
 அண்ணாந்து பார்த்து இது மரணமா இது
 மரணந்தான் ஆ! கர்த்தராகிய யேசுக்கிறி
 ஸ்துவே சீக்கிரமாய் வாரும் ஆ! தயவுள்ள

தேவதூதனே என்னை வழிநடத்துமென்று சொல்லி இறந்துவிட்டார். இவரோ மகா தேய்வபத்தியுள்ளவருந் தமதுசகோ தரராகிய குருமாரால் மிகவும் நேசிக்கப்படத்தக்க ஒருவைத்தியனுங் குருவுமாயிருந்தார்.

௫. தேல்லிப்பழையில் பூரையர்செய்த நன்மைகள்.

பூரையர் தனித்திருந்து பிரயாசப்பட்ட தே தமது குருவுத்தியோகத்தை நடத்த அதிக முயற்சியுள்ளவராகத் தமிழ்ப்பாஷையைச் சில தூரங்கற்று சூடியாயெம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் கூந் தேதி தமிழிலே முதற்பிரசங்கம்பண்ணினார். சூடியாயெம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் எந்திகதி தேல்லிப்பழையிற் கோவில் கட்டப்பட்டு ஒலையினாலே வேய்ந்து முடிந்தது. சூடியாயெம் ஆண்டு தை மாதம் எந்திகதி தேல்லிப்பழையிற் பூரையர் ஒருதருமப்பள்ளிக்கூடம் ஸ்தாபிக்கயோசித்தார் அதில் நாலு பிள்ளைகள்மாத்திரஞ் சேர்ந்தார்கள். இவ்விதமாய்ப் படிப்பிக்கிறதற்குப் பிள்ளைகளைச் சேர்த்துக்கொள்வது மகாபிரயாசமாய் இருந்தது. வெள்ளைக்காறர் வீட்டிலே பிள்ளைகள் சாப்பிடுகிறது இளப்பம்

என்றும், அவர்களைப் பிறவூருக்குக் கோண்டோபோவார்கள் என்றும், எண்ணெய்க்கடன் சோற்றுக்கடன் தீர்க்கக்கூடாத கடனென்றும் பிள்ளைகளைப் படிக்கவிடார்கள். வந்த பிள்ளைகளும் பள்ளிக்கூடத்தைவிட்டுப் போய்விடுகிறதைக் கண்டு, ஐயர் உடம்படிக்கையாகப் பிள்ளைகள் படித்துத் தேறு மட்டும் பள்ளிக்கூடத்தை விடமாட்டோம் அப்படி விடுங்காலத்திலே சேன்ற சேலவு கோடுப்போம் என்றும் எழுதுவித்துக் கொண்டார். இதைக்கண்டு சனங்கள் இன்னும் இன்னும் அதிகமாகப் பயந்தார்கள். அப்படியிருந்தும் அய்யருடைய தயவையும் பிள்ளைகளுடைய உடை நடை பாவனையையும் படிப்பையும் துரைமக்கள் மாணாக்கரைக் கணிக்கிறதையுங் கண்டு மற்றவர்களுந் தங்கள் பிள்ளைகளை ஒவ்வொருவராக அனுப்பத் தொடங்கினார்கள். சூழாயும் ஆண்டு சித்திரை மாதம் யிருந்திகதி தேல்லிப்பழையிற்கோயில் பிறதிட்டை பண்ணப்பட்டது. தாவீத்தை யரவர்கள் பாயிரப் பிரசங்கமுஞ் சேபமும்பண்ணினார். பின் பூரையர் “நீர் எழுந்து சீயோன்மேல் தயைசெய்வீர் அத

ந்துத்தயைசெய்யத் தக்கதும் நியமிக்கப் பட்டதுமானகாலமாயிற்று என்னும்” வசனத்தைக் கொண்டு பிரசங்கித்தார். அன்றைக்கு உா சனம் அளவுக்கு வந்தார்கள். அவ்வேளையிலே தாவீத்தையருடைய உபதேசிகளினாலே ஒருபதமும் படிக்கப்பட்டது. வரவரச் சனங்களிலுஞ் சிலர் பழக்கமானார்கள். பூரையர் தமீழுங் கோஞ்சம் பேச அறிந்து கோவிலுங்கட்டிப் பிறதிட்டைபண்ணுவித்து ஊர்ப்பள்ளிக்கூடமும் நாலேந்துவைத்தார்; அந்தவருஷத்தின் கடைசியிலே ஊர்ப்பள்ளிக்கூடங்களில் ளா ஆண்பிள்ளைகளுந்தருமப்பள்ளிக்கூடத்தில் உய் பிள்ளைகளும் ஐயருடைய பராபரிப்புக்குள்ளாக வந்தார்கள்.

சு. ஊர்ப்பள்ளிக்கூடத் தன்மைகள்.

அக்காலத்திலே உவாத்திமாருக்குப் பள்ளிக்கூடங்களில் வருகிற பிள்ளைகளின் தோகையையுந் தேற்றத்தையும் பார்த்துச் சம்பளங் கொடுக்கிறது வாடிக்கை. இதினாலே ஐயராசுதல் அவருடைய விசாரிப்புக்காரராசுதல் பள்ளிக்கூட விசாரணைக்குப்போனால் மாடு ஆடு மேய்க்கிற வீண்பொடியர்களையும் உவாத்திமார் சேர்த்து

வைத்திருப்பார்கள் அன்றியும் ஐயர் போ
 கும்வேளையிலே ஏட்டையும் பிடித்துக்
 கொண்டு பெலத்துக் கூவேன்று படிப்பா
 ர்கள். உவாத்திமாருக்குப் பிள்ளைகளை ந
 ன்றாய்ப் படிப்பிக்கிற சூட்சந்தேரியாமல்
 அரிவரியிலே பத்தேட்டையும் எழுதிக்
 கொடுப்பார்கள் சில பிள்ளைகள் அதை ஒரு
 வருஷக்காலமாய்ப் படிப்பார்கள். அன்றி
 யும் பிதாமாதாப் பிள்ளைகள் வேதாகமம்
 படிப்பதை விதந்துகொள்ளுகிறதில்லை.
 அமாவாசி பேளரணமி என்னுந் தினங்க
 ளிற் பிள்ளைகள் படிப்பது ஆகாதென்று
 படிக்கவிடார்கள். சில நற்பழக்கமானம
 னிதரைத் தவிர மற்றவர்கள் விசேஷமா
 கப் பேண்சனங்கள் ஐயர்மாறைக் கண்
 டவுடனே ஒடியொளித்து விடுவார்கள்.
 பிராமணரும் வேள்ளைக்காறருடனே கொ
 ண்டாட்டம் ஆகாதென்று போகமாட்டா
 ர்கள். அன்றியும் சைவ சமயத்தில் அ
 திக பத்தியுள்ளவர்களும் பணக்காரரு
 மான உவாத்திமார் ஐயர்மாரிடத்திற் ப
 டிப்பிக்க முதல் முதல் சம்மதிக்கவில்
 லைச் சற்றே பணக்குறைவானவர்கள் ப
 டிப்பற்றவர்கள் உவாத்திமார் ஆளுர்கள்.
 இவர்கள் கிழமைக்கொருதரம் ஐயரிடத்

தில் வந்து பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பிக்கிற வேதப்பாடங்களைப் படித்து வாசிக்கப் பழகுவார்கள். அக்காலத்தில் வேதப்படிப்புக்களையெல்லாம் வணக்கம்படிக்கிறதென்று சொல்லுவார்கள்.

எ. சனந் தருமப்பணவருகை எப்படியென விசாரித்தல்.

ஐயரோ கோவில் கட்டுவிப்பதையும் வேகு தச்சர் கோல்லர் மற்றுங் கூலிச்சனங்களுக்குப் பணங்கோடுப்பதையும் உவாத்திமாருக்குந் தருமப்பள்ளிக்கூடப் பிள்ளைகளுக்குந் துன்பக்காரருக்கும் யாசகருக்கும் பணஞ்சேலவிடுகிறதையுங்கண்டு இவ்வளவுபணமும் வருகிறதற்குக் காரணம் யாது ஒரு தருமத் துரைச்சாணி சீமையில் இருந்து அனுப்புகிறாள் என்றுஞ்சிலர் நாங்கள் உழைத்து இராசாவானவருக்குக் கோடுக்க இராசா இவர்களுக்குக் கோடுக்கிறார் என்றுஞ் சொல்லிவந்தார்கள்.

அ. சனங்கள் குருமாரை அனுப்பினவகை.

ஐயர்மார் பிறதேசத்தவர்கள் என்றும்

தமிழ் தேரியாதவர்கள் என்றும் சனங்களுடைய பழக்கத்தை அறியாதவர்கள் என்றும் ஐயருடனேசேர்ந்த கூலிக்காறும் வேலைக்காறருங் கட்டுவேலைவிசாரிப்புக்காறும் பலவிதமாய் அணுப்பிவந்தார்கள். பள்ளிக்கூடங்களைக் கட்டுவிக்கிறவர்கள் சோத்திமரங்களையும் விளாத்தி இருப்பை முதலான தூண்களையும் போட்டுக்கட்டுவீப்பார்கள். கள்ளரும் களவேடுக்க மிகவும் பிரியப்பட்டார்கள்.

கூ. மார்க்கசாதிப்பு.

வேதகாரியங்களைப்பற்றி விசாரித்தாற்காந்தபுராணந்தான் தங்களுடைய மேலான ஆகமம் என்றுஞ் சிவன்தான் தங்கள் கர்த்தாவென்றுங் கிரகணம் வருகிற நாட்களைச் சோல்வது தங்கள் பிராமணர் செய்கிற அற்புதமென்றுஞ் சோல்வார்கள். அய்யர் மெத்தக்கல்வியற்றவரென்றுங் கிரகணம் வருகிற முறை இன்னதென்று அறியாதவரைப்போலவும் நினைத்துக்கொண்டார்கள். அய்யமாரோ தங்களுக்குச் சோதிட சாத்திரம் அதிகம் தேரிந்தது போலக் காண்பிக்க வில்லை. கிரகணம் வருகிறவிதம் எப்படியென்று பிராமணர் இடத்திற்கேட்டால் இராகு கேதுக்

களினூற் சம்பவிக்கிறதேன்றும் அட்டயா
 னைகளும் ஆதிசேடனும் பூமியைத் தாங்
 குகிறதேன்று சோல்வதுமன்றிப் பூமியான
 து உருட்சியான வடிவமாய் இருக்கிறதே
 ன்று சோல்லும் போது நகைப்பார்கள்.
 இவையெல்லாவற்றிற்கும் அய்யர் மவுனி
 யாய் இருந்ததேயன்றிப் பிள்ளைகளைநன்
 றாய்ப் படிப்பிக்குமட்டுஞ் சாத்திரங்களை
 ப்பற்றி விபரமாய்ப் பேசத் தோடங்கவி
 ல்லை. உவாத்திமார் முதலானவர்க
 ள் ஐயரை அறிந்தவர்கள் அவரிடம் வரு
 ம்போது நெற்றியில் விபூதியை அழித்து
 வருவார்கள். ஐயர்மாரிடஞ் சேர்ந்த
 பிள்ளைகளையும் உதவிக்காரரையும் வே
 குதூரம் நிந்திப்பார்கள். அவர்களில் யா
 தோருவருக்கு இடையூறுவந்தால் பாதிரி
 மாரிடஞ் சேர்ந்து வேதம் படித்ததினால்
 வந்ததேன்று சோல்லுவார்கள்.

ய. சனங்களின் அவயத்தியான

எண்ணம்.

ஒருமுறையிற் பிறப்பள்ளிக்கூடத்திற்
 படித்த சிறுவனுக்கு ஒரு நோவுண்டா
 னதினால் மாதாக் குறிசோல்லுகிறவளிட
 த்தில்வந்து விசாரிக்க அவள் இந்தத்துன்

பம் வணக்கம் படித்ததினாலே வந்த தேடி என்று சொல்ல மாதாப் பிள்ளையை ப்பள்ளியைவிட்டுக் கூட்டிக்கோண்டுபோய்விட்டாள் இது புறப்பள்ளியொன்றிலே நடந்தகாரியம். மேலும் ஐயர் வீடு முதலானவைகளை நாட்பாராதபடி கட்டு வித்தபோதும் நிலம் எடுப்பித்துக் கிணறு வெட்டுவியாததையும் மரங்களை நாளுக்கு நடுவியாததையுங் கண்டு கேடுபாடு வரக்கூடுமென்று எண்ணினார்கள். தமிழ்க் கோவில்களுக்குள் ஐயமார் போவதுதோஷமென்றும் எண்ணினார்கள். ஒருமுறை கட்டுப்பாடில்லாதிருந்த ஒரு வீரபத்திர கோவிலுக்குட்போய்ப் பூரையர் வீரபத்திராவேன்று கூப்பிட அவருக்குப் பிறகேபோன பிள்ளையொருவன் அவனும் வீரபத்திரனான்படியினாலே ஏன் ஐயா இங்கே நிற்கிறேன் என்க அதற்கு ஐயர் இங்கே நிற்கிறாயோவேன்றார், இதினாலே விக் கிரகம்பேசாது அது வீணென்ற கருத்தைக் காண்பித்ததாய்த்தேரியவருகிறது. இக்காலத்தில அய்யருக்குப் பிரதான உதவிக்காரராகத் தமிழ்ப்படிப்பித்ததும் மற்றுங் கவ்வை காரியங்களைப் பராபரித்ததும் மலையப்பபிள்ளையென்பவரும் நீக்கலாகப்பிள்

ளையென்பவருமே. இந்த மலையப்பபிள்ளை யென்பவர் கொழும்பிலே பிரசங்கியாயிருந் த ஒருவருடைய மகன். இவர் பாஷை பேசுவதிலுந் துபாசித்தனம்பண்ணுவதிலு ங் கேட்டிக் காரனாகவிருந்தார்.

சூ அராயசும் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் யெந் தேதி பூரையருக்கு மலையப்பர் தமிழ்ப்படிப்பிக்கத் தொடங்கினார். இவர் ஒரு முறையிற் தேல்லிப்பழைக்குக் கி ட்ட ஓரிடத்திலிருந்த ஒரு விக்கிரகத் தை எரிகிறசூளையிலே போட்டுவிட்டார். அதிலே அவருக்கு யாதோரு இடையூறு வருமென்று சனங்களிற் சிலர் எண்ணினார் கள் காரியமீவ்விதமாயிருக்கச் சபையிலே யாதோருவருஞ் சேர்ந்ததுமில்லை. பெண்பி ள்ளைகள் படிக்கிறதற்குச் சனங்கள் பிரியப் பட்டதுமில்லை. பூரம்மா பெண்பிள்ளைகள் படிக்கவேணுமென்றதற்குச் சனங்கள் சிரி த்துப் பெண்பிள்ளைகள் படிக்கிறது வளக் கமில்லை அவர்களை உங்களிடத்தில் விட் டால் மருங்குக்கீனம் பிறர் விவாகம் பண் ணவும் மாட்டார்கள். மடைப்பள்ளியி லே இருக்கிறவர்களுக்குப் படிப்பேன் ப டித்தாற் பெண்முப்புக்கோண்டு போல்லா தவர்களாய்ப் போவார்கள் என்றார்கள். அ

ப்படியிருந்தும் அம்மாமிகவும் மேலிந்து
 பசியினுற் சேத்துப்போக எதுவாயிருந்த
 தாய்தகப்பனற்ற ஒரு சிறுபொடிச்சி அவர்
 களுடைய தோட்டத்தின் மரத்துக்குக்கீ
 ழே வந்திருக்கிறதைக் கண்டு அவள் அம்
 மா நீர்தான் எனக்குச் சுவாமியென்று சோ
 ல்ல அம்மா அவளை ஏற்றுப் பராபரிக்கத்
 தோடங்கினார். இவளுடைய ஆஸ்தியை
 மாமன் எடுத்துக்கொண்டு அந்தரிக்க விட்
 டுவீட்டான் இவளம்மாவிடத்தில் இருந்து
 கொஞ்சநாளையாலே சேத்துவிட்டாள் பின்
 பு பலவிதமாய்ப் பிரையாசப்பட்டு அாய்
 அம் ஆண்டு அளவில் நாட்பள்ளியில் எட்
 டுப் பெண்பிள்ளைகளும் ஞாயிற்றுக்கிழ
 மையிலே கோவிலுக்குப் பன்னிரண்டு
 பெண்பிள்ளைகளும் வரவழிபண்ணிக்கொ
 ண்டார். பெண்சனங்களையோ கோவிலுக்
 கு வரப்பண்ணுகிறது மகா பிரயாசமாயிரு
 ந்தது அப்படியிருந்துஞ் சிலபேர் அவரை
 வீட்டிலே மாத்திரம் வந்துகண்டுகொண்டு
 போய்விடுவார்கள். இப்படியிருக்கத் தா
 வீத்தையருடைய மகளொருத்தி அம்மாவு
 க்குதவிக்காரியாகப் பெண் பிள்ளைகளைப்
 படிப்பிக்கும்படி அய்யருடைய சமுசா
 ரத்திலே வந்திருந்தாள். தாவீத்து அய்ய

யருடைய பெண்சாதியும் ஸ்கிரூதர் என்று சொல்லப்பட்ட ஒரு உலாந்தாக்கார அம்மாவும் தேல்லிப்பழைக்கு வந்து இடையிடையே அவ்விடத்திற் குறிக்கப்பட்ட பெண்களாளுக்கு வாசித்துக்கூட்டம் வைத்துப் புத்திசோல்வார்கள். அந்த உலாந்தக்கார அம்மா கண்ணாடிபோட்டுப் புத்தகங்களை வாசிக்கிறதைக் கண்டு இவர்கள் ஆச்சரியப்படுவார்கள். இயேசுக்கிறிஸ்துவேன்றும், பராபரனேன்றும், பரிசுத்தாவியானவரேன்றுஞ் சோல்லுகிற சோற்கள் சனங்களுக்கு மகாநுதனம்போலே இருந்தது. தேல்லிப்பழையில் நடப்பட்ட கிறிஸ்துமார்க்கக் குருவேன்ற மரமானது வேரும்பற்றித் துளிருந்துளிர்ந்துப் பச்சனவாகக் காணப்படுகிறதாயிருந்தது. அடுத்த கோலிற்பற்றுகளிலுந் தேல்லிப்பழையிலே ஒரு பாதிரியார் வந்திருக்கிறுரேன்ற பேரேட்டினது.

இதிவ்வளவில் நிற்க வட்டுக்கோட்டையிலே சூயாயிளம் ஆண்டு ஆனி மாதம் சந்தேதி மேக்ஸ் (Meigs) அய்யர் பட்டினத்திற் சிறிதுகாலமிருந்துவந்து சேர்ந்தார்; இவர் இறிச்சேட்டையருந்துன்பமாய்ப் பிறவுருக்குப் போய்விடப் பூரையரைப் போலத்

தாமும் பிறப்பள்ளிக்கூடங்களை வைத்துப் படிப்பித்தும் வீடுகட்டுவித்தும் பிரசங்கம் பண்ணிக்கொண்டும் வந்தார். சூ அய்யும் ஆண்டு வைகாசி மாதம் எந் தேதி கா பிரியேற்பிள்ளை என்பவர் அவருக்குத் துபாசியாகவும் தமிழ்ப் படிப்பிக்கிறவராகவும் வந்தார். அய்யர் வட்டுக்கோட்டைக்கு வந்து சனங்களுடனே பழகி ஒரு இங்கிலிசுப் பள்ளிக்கூடமும் வைத்துப் படிப்பித்து சூ அய்யும் ஆண்டு ஆடிமாதம் அளவில் பிள்ளைகளுக்கு அன்னவஸ்திரங் கொடுத்துத் தருமமாகப் படிப்பிக்க யோசனைபண்ணி முதன்முதல் மூன்றுபிள்ளைகளைத் தாபரிக்கத்தோடங்கி உகந் தேதி அளவில் ஐந்து பிள்ளைகளளவுக்குச் சேர்ந்தார்கள்; இந்தப் பிள்ளைகளும் பிற ஊரிலேயிருந்து சேர்க்கப்பட்டவர்கள். சனங்கள் ஐயருடைய வளவுக்குள்ளே பிள்ளைகள் சாப்பிட்டாற் சங்கையினமென்று நினைத்ததினால் அடுத்த பிறவளவிலே அய்யர் ஒரு மாலுங் கட்டுவித்துச் சமையற்காரனாகச் சனங்கள் போதிய வேளாளனென்றெண்ணுகிற ஒருவனையும் வைத்தார். அப்படியிருந்தும் வட்டுக்கோட்டையிலுள்ள பிள்ளைகளில் இரண்டோ

ருவரைத்தவிரவேறெருவரும் வந்ததில்லை
 அவ்விடத்திலுள்ள ஒரு மனிதனிடத்தில்
 உம்முடைய மகனைப்படிப்பிக்க வேண்டு
 மென்றுசொல்ல அதற்கு மறுபேர் நிந்திப்
 பார்களென்றும் மாதாவுக்கு மனமிராதே
 ன்றும் அயலவர்களிற் சிலருடைய பிள்ளை
 கள் வந்தாற் தானும் விடுவேனென்றுஞ்
 சொன்னான். மேலும் உற்றிடையாக உ
 மது மனதிலேயிருக்கிற எதிர்நியாயமென்
 னவேன்று கேட்கப் படித்துத்தேறி அறிவி
 லே தலைப்பட்டாற் பிள்ளைகள்உங்கள் மா
 ர்க்கமாய் விடுவார்கள் அப்போதது எங்க
 ளுக்குப்போதாதென்றுஞ் சொன்னான். அ
 ப்படியிருந்தும் வந்தபிள்ளைகளை அய்யரும்
 அம்மாவும் தயவாகநடத்திச் சாப்பாடும் வ
 ஸ்திரமுங்கோடுத்து பராபரித்து வந்தார்கள்
 பிள்ளைகள் ஐயருடைய வளவுக்குள்ளே த
 ண்ணீர் முதலாகக் குடிக்கமாட்டோமென்
 றுவிட்டார்கள். மார்க்க காரியத்திலேயுஞ்ச
 னங்களும் பிள்ளைகளும் மகா வேறுப்பாயி
 ருந்தார்கள். அய்யர் தமிழ்ப்படித்து அய்ய
 ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் யநந் தேதி
 தமிழிலே பிரசங்கம்பண்ணத் தொடங்கி
 னார். இப்படிச் சனங்களுடனே பழக்க
 மாகிச் குறிச்சிகளுக்கும் பள்ளிக்கூடங்க

ளுக்கும் போய்ப் பிரசங்கம்பண்ணி ஒரு முறை பத்திரகாளி கோவிலுக்குப்போய் அங்கேநடந்த காட்சிகளைக்கண்டு சனங்களுடனே விக்கிரகாராதனையைப் பற்றிப் பேசினார். அவர்கள் இந்தத்தேய்வம் பழிவாங்குகிற தேய்வம் இதற்கு இரத்தப்பலியிடுகிறோமென்றார்கள். மேலும் அக்காலத்திலே பத்திரகாளி வேளிப்பட்டுக் கோவிற் பூசாரியானவனுக்கு எனக்கு இதுமுதல் மட்கோவில் வேண்டாம் ஒரு கற்கோவில் வேண்டுமென்று சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டார். இதுநிற்கப் பெண் பிள்ளைகளைச் சேர்த்துப் படிப்பிக்க அம்மா மிகவுந் தேண்டித்து நாலு முன்று பிள்ளைகளைச் சேர்த்துப் படிப்பித்தா பிள்ளைகளுந் தங்களிடத்திற் சாப்பிட விரோதிக்கிறதைக்கண்டு சூஅாயகும் ஆண்டு தை மாதம் பிறப்பள்ளியிற் பிள்ளைகளெல்லாரையும் அழைத்துப் படிப்புஞ்சோதித்துப் பிரசங்கம்பண்ணினபின்பு அவர்களைச் சாப்பாடுசமைப்பித்திருக்குது சாப்பிடுங்களென்று சொல்ல யிகு பெயரைத்தவிர மற்றவர்கள் சாப்பிடமாட்டோமென்றார்கள். சிலகாலஞ்சேன்று பிறவளவுக்குள்ளேகட்டின சமையல் வீட்டை விட்டுத் தருமப்பள்ளிக்கூட

த்தையேடுத்துத் தமதுவளவுக்குள்ளே பிள்ளைகள் சமைப்பித்துச் சாப்பிடவேண்டுமென்றுசொல்ல அவர்களிற்சிலர் தவிர மற்றவர்கள் ஒடிப்போய்விட்டார்கள். தேல்லிப்பழையிலும் பூரையர் சூடியாகும் ஆண்டு மார்கழி மாதம் உருந் தேதி பிறப்பள்ளியிற் பிள்ளைகளெல்லாரையுங் கூடிய சனங்கனையு மழைத்துக் கிறிஸ்துப்பிறந்த பெருநாளில் பிரசங்கம்பண்ணிச் சாப்பிட மனமான பிள்ளைகளுஞ் சாப்பிடலாமென்று சொல்லாரு ஆண்பிள்ளைகளும் உசு பெண்பிள்ளைகளும் அங்கேசாப்பிட்டார்கள். அன்றைக்கு இருநூறு (உா) சனமும் முந்நூறு (ஈா) பிள்ளைகளுங் கோவிலுக்கு வந்தார்கள்.

சூடியாகும் ஆண்டு ஆவணிமாதம் உருந் தேதி சீமையிலுள்ள வேதாகம சங்கத்துக்குதவிச்சங்கம் யாழ்ப்பாணத்திலே வைக்கப்பட்டது. இவ்விடங்களிலே அச்சுப்பதிக்கப்பட்ட வேதாகம புத்தகங்கள் அருமையாகவிருந்தன சனங்களுக்குக்கோடுக்கப் புத்தகமில்லாததினால் பூரையர் ஒலைகளிலே வேதகாசிதங்களை எழுதித் தமது பேரையும்பதித்துப்போதியமனிதருக்கும் மற்றுஞ் சனங்களுக்குமனுப்புவார் அவர்க

ளிற்சிலர் அதை ஒப்பமென்று பயந்துவா
 ங்கமாட்டார்கள். அச்சப்பதிக்கிறது இன்
 னதென்று சனங்களுக்குத் தெரியாது. இப்
 படியிருக்கக் கிறிஸ்தவர்களாய்ச் சபையி
 லே சேருகிறதற்கு ஒருவரும் வரவில்லை.
 குருமார் இராப்போசனமனுபவிக்கிறதை
 க்கண்டு குழுக்கார்அனுபவிக்கிறார்களென்
 று பகிடிபண்ணுவார்கள். இப்படியிருந்
 தும் காபிரியேற்பிள்ளையென்பவர் சூஅா
 யகும் ஆண்டு ஐப்பசிமாதம் யந் தேதியி
 லும் நீக்கிலாசுப்பிள்ளை என்பவர் அந்த
 மாதம் ஈகந் தேதியிலுஞ் சபையிலே சே
 ர்ந்தார்கள். அய்யமாரிரண்டுபேரும் அ
 வர்கள் மனைவியரும் காபிரியேற்பிள்ளை
 நீக்கிலாசுப்பிள்ளை என்ற இரண்டுபேரும்
 ன்றி வேறொருவருங் கிறிஸ்தவர்களல்ல.
 அய்யமாருஞ் சற்றேதுன்பமாயிருக்க உவா
 றன்பாதிரியாரும் மரித்துவிட உதவியற்ற
 வர்களாய் இன்னுங்குருமார் தேவையென்
 ற கவலையோடே இருந்தார்கள் வேறே கு
 ருமாரில்லாததினாலே நீக்கிலாசுப்பிள்ளை
 யைப் பண்டத்தேருப்பிலும் மலையப்ப
 ரை மல்லாகத்திலும் வைத்து அங்கங்கே
 வீடுங் கட்டுவித்துக் கொடுக்கப்பட்டது.
 மல்லாகத்திலிருக்கப்பட்ட போதியமனித

ரிற் சிலர் பள்ளிக்கூடங்கட்டக் கையெழுத்துவைத்துப்பணங்கோடுத்துத் தங்கள்பிள்ளைகளை இங்கிலிஷ்படிக்க விட்டார்கள். இப்படி முன்வந்த குருமார் வேதத்தைப் போதித்தும் பள்ளிக்கூடங்களைப் படிப்பித்துஞ் சனங்களுடைய பாஷையைச் சற்றே பயின்றும் வருகிற காலத்தில் “விளைவோ மிகுதி வேலையாட்களோ கோஞ்சப்பேர் ஆகையால் விளைவுக்கேசமான் வேலையாட்களை அனுப்ப அவரை வேண்டிக்கோள்ளுங்கள்” என்ற வசனத்தின்படி அதிககுருமார்தங்களுக்குதவியாக வரவேண்டுமென்று தங்கள் சங்கத்தாரிடங் கேட்டார்கள். இப்படிக்கேட்டிருக்கையில் சூயாயகம் ஆண்டு ஆனி மாதம் அந்தேதி அமரிக்காத் தேசத்திலே (Boston) வோசுற்றன் என்ற இடத்திலிருந்து புறப்பட்டு சூயாயகம் ஆண்டு மாசி மாதம் அந்தேதி அளவிலே குருமார் யாழ்ப்பாணம்வந்துசேர்ந்தார்கள். ஊடுவாட்டையர் வட்டுக்கோட்டையிலும் இஸ்க்கடரையர் தேல்லிப்பழையிலுஞ் சிறிதுநாளாகவிருந்தார்கள். சூயாயகம் ஆண்டு ஆனிமாதம் உவின்சலோ அய்யரும் இஸ்ப்போல்டிங் அய்யரும் உடுவிற் கோவிலுக்குத் தங்கள் மனைவியரு

டனே குடியாக வந்தார்கள் வரச்சிறிதுநா
 னைக்குமுன்னே அய்யமார்வந்து கோவிலை
 ச்சிறப்பிக்க நினைத்து அவ்விடத்திலுள்ள
 கட்டுவேலைகளைப் பராபரித்து வந்தார்கள்.
 அவ்விடம் பாழான இடமாக இருந்த
 து. சனங்கள் பெத்தாத்நையேன்ற தே
 விக்கு மிகவும் பயந்தவர்களாயும் மற்றும்
 பசாசுகள் அவ்விடத்திலிருக்கிறதாகவும் எ
 ண்ணி வந்தார்கள். தூளாம் ஆண்டிலேயி
 ருந்த சிவர்களேயன்றி மரந்தடி ஒன்றுமிரு
 ந்ததில்லை இப்படியிருக்க அய்யமார் ஊர்
 ப்பள்ளிக்கூடங்களை ஸ்தாபித்து உடைய பி
 ள்ளைகள் அளவுக்குப் படிப்பித்தார்கள்.
 மேலும் ஒரு தரும்ப் பள்ளிக்கூடம் ஸ்தா
 பித்து அதிற் யெ பிள்ளைகளை வைத்துப்
 படிப்பித்தார்கள். இந்தப் பிறப்பள்ளி
 க்கூடங்களிற் பிள்ளைகள் எல்லாரும் ஞா
 யிற்றுக் கிழமையாந் தோறுங் காலமே
 வேள்ளெனக் கோவிலுக்குவந்து பாடங்க
 ளைப்படித்துப் பிரசங்கங்கேட்டு வீட்டுக்கு
 ப்போவார்கள். உவின்சலோ அய்யர் எட்
 டுமாசத்துக்குள்ளே தமிழ்ப்பாஷைப் படித்
 துப்பிரசங்கம்பண்ணப் பயிற்சியுள்ளவரா
 சிக் கொண்டார். புதிதாகவந்த அய்ய
 மாரும் ஒரு கூட்டமாகவந்து கூடித் தமிழ்

ழ்ப்பாஷையைப் படித்துக்கொள்வார்கள். இதுநீற்க சூஅாஉக ம் ஆண்டு ஆடி மாதம் இஸ்கடரையர் பண்டத்தேருப்புக் கோவிலுக்குக் குடியாகவந்தார். அதற்குச் சிறிது நாளைக்குமுன்னே அங்கேநிற்கிற ஆலமரத்துக்குக்கீட்ட ஒருமால்கட்டி அதிலிருந்தார். வேகு துன்பக்காரச்சனம் அய்யரிடத்துக்கு வருவார்கள் அவருக்கு யோட்சு கோக்பிள்ளையென்ற உலாந்தாக்காற வாலிபனுதவியாகவிருந்தார். இவர்முன்னே காலஞ்சேன்றுபோன உவாறன் பாதிரியாரிடத்திலே வயித்தியங்கற்றுப்பின்பு இவருடனே நின்று இங்கிலாந்துக்குப்போய் அவ்விடத்து நல்லுபகாரிகளால் உத்தியோகஸ்தனாகக்கப்பட்டார். அய்யர் தேல்லிப்பழையிலிருந்தகாலம் முதல் வேகு துன்பக்காரச்சனம் அவரிடத்துக்கு வருவார்கள். இதுவேதத்தைப் போதிக்கிறதற்கு மகாநல்லவழியாயிருந்தது. இவர் பேரான வயித்தியரென்று வேகுதாரமேட்டினது. துன்பக்காறருக்குக் கையிலே இரத்தங்கோத்திவாங்குகிறதைச் சனங்கள்கண்டு வேகுதாரம் பயப்படுவார்கள். மகா நல்ல இரணவைத்தியனாயிருந்தார். சிலநாட்களில் ஐம்பதுக்கு மேற்பட நூறுசனம் வரையிலேவருவா

ர்கள். அய்யர் பண்டத்தேருப்புக்குப் போன பின்பு காலமே தோறும் துன்பக்காரரெல்லாரையும் ஒரிடத்திலேசேர்த்துப் புத்திசொல்லிச்செயம்பண்ணப்படும். துன்பக்காரரிருக்க ஒரு வீடுகட்டப்பட்டது. அவர்களங்கேயிருக்கிற ஆலமரத்திலே பேயிருக்கிறதென்று நினைத்தார்கள். ஒருநாளிராத்திரி அய்யரிருந்த அறையின்வீட்டில் ஒலையை எலி கறகறென்றரிக்க, அய்யரதைக்கலைக்க அந்தச்சத்தத்தை அன்றிராத்திரிக்கேள்விப்பட்ட துன்பக்காரர் பசாசல்லவோவென்று மிகவும் பயந்தார்கள். இது ஏன்சொல்லுகிறதானால் பசாசுக்குச் சனங்கள் எவ்வளவு பயப்படுகிறார்கள் என்பதைக்காண்பிக்க, அய்யர் வயித்தியராயிருந்ததினால், மறு இடங்களுக்குப் போகாதபேண்களும் வந்து வேதத்தைக் கேட்கவழியாயிருந்தது. சூஅாஉயிம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் ஈயிந் தேதி ஒரு தருமப்பள்ளிக்கூடம் ஸ்தாபித்து கூ பிள்ளைகளைத் தேர்வுப்பழையிற் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்துகொண்டுவந்து படிப்பிக்கத்தொடங்கினார். அன்றியும் வடலியடைப்பு மாதகல் சுளிபுரம் முதலான குறிச்சிகளிலே பள்ளிக்கூடங்களை நியமித்து படிப்பித்து வந்ததுமன்

றி ஞாயிற்றுக்கிளமையாந்தோறும் பிரசங்க
 மும்பண்ணிவருவார். ஈடுய, உள பேயரள
 வுக்குப்பிரசங்கத்துக்கு வருவார்கள். இது
 வன்றிக் குறிச்சிக்குக்குறிச்சி போய்ப்
 பிரசங்கம்பண்ணப்படும். அக்காலத்தில்
 இவரிடத்திற் படித்தபிள்ளைகளுக்குள் சந்
 தியாகுப்பிள்ளை அல்லது உவல்பிள்ளையே
 ன்பவரும் அந்தோப்பிள்ளையும் அதிக உத
 விக்காரராக இருந்தார்கள். சந்தியாகுப்பி
 ள்ளையேன்பவர் ஒரு பரிகாரியாராகவிருந்
 தார். பண்டத்தேருபபுக் கோவிலுக்குச்
 சேர்ந்த குறிச்சிகளில் இருந்து பலபலபோ
 தியமனிதர் அய்யரிடம் வருவார்கள். அ
 வர்களிற் பலர் றேமான் சமையத்தவர்
 கள். அவர்களுக்கும் இவருக்கும் மார்க்க
 த்தைப்பற்றிய சம்பாஷணைகள் தர்க்கங்க
 ள் உண்டாகிச் சிலபுத்தகங்களும் இருதிற
 த்தாருக்குள்ளேயும் எழுதப்பட்டன. அ
 வைகளென்னவேனில் நேசநிருபம், இர
 ண்டாங்கற்பனை விளக்கம் முதலியவைக
 ளே. இவருக்கும் துன்பநிமித்தம் இவரிட
 ம்வந்த உறேமான் சமையக்குருமாருக்கு
 ம் அறிமுகம்வந்து அவர்களுடனே வேத
 காரியங்களை எடுத்துப்பேசுவார். அவர்கள்
 தங்கள் சீஷர்கள் இவரிடத்திற்குப் பிரசங்

கத்துக்கு வரப்படாதேன்றும் வேதாகமங்
 கள்வாங்கி வாசிக்கப்படாதேன்றுந் திட்ட
 மாகக்கட்டளை பண்ணுவார்கள். இஸ்க்
 கடரையர் தமிழ்ப்படித்து சூஅாஉயி ம் ஆ
 ண்டு ஐப்பசிமாதம் அந் தேதி பண்டத்தே
 ருப்பில் முதல் தமிழ்ப் பிரசங்கம்பண்ணி
 னார். தெல்லிப்பழையிலே இருந்தகாலத்தி
 லே தமிழ்ப்பேசப் பழகியிருந்தார். இந்தக்
 காலத்தில் வில்லவராயர் பொன்னம்பலம்
 என்பவரிவருடைய உதவிக்காரனாகவிருந்
 தார். இனி, சூஅாஉயி ம் ஆண்டளவிலே
 தெல்லிப்பழையிலேநடந்த காரியங்களைப்
 பற்றிச் சொல்வோம். — கார்த்திகை மாதம்
 ருந் தேதி பூரையர் மல்லாகத்திலே இஸ்
 பெல்லேன் துரை அவர்களுடைய கோட்
 டிலே பிரசங்கம் பண்ணினார், இஸ்பெல்லே
 லின்துரையவர்கள் தருமாருக்கு அவர்கள்
 காரியங்களில் அநுசாரியாயிருந்தார். அன்றி
 யும் அக்காலத்தில் நீதி இராசாவாயிருந்த
 சிறி றிச்சாட்டு ஒற்றிலி நல்லுபகாரியாக
 விருந்தார். சூஅாஉகம் ஶு பங்குனி மீ
 யகந் தேதி அந்த இராசா தெல்லிப்பழைக்
 குவந்து தருமப் பள்ளிக்கூடத்திற் பிள்ளை
 களை இங்கிலிசு இலக்கணத்திலும் புவன
 சாத்திரத்திலும் சோதித்துப்பெண்பிள்ளைக

ளுந் தமிழ் வாசிக்கக்கேட்டு அவர்கள்பள்
ளிக்கூடத்தை விட்டுப் போம்போது வெ
கு மதியாகக் கோடுக்கச் சிலபணங்களை
யுங்கோடுத்து, அவ்விடத்திலே வந்துகூடி
ன சனங்களுக்குச் சிலபுத்திகளையுஞ் சோ
ல்லிப் போனார். இராசாக் குருமாருடனே
சேர்ந்திருக்கிறதைத் தலைமைக்காரருஞ் ச
னங்களுங்கண்டு குருமாருடனே கோண்
டாட்டஞ்செய்து அநுசாரிகளாகவந்தார்கள்

யெ. வட்டுக்கோட்டையிற் சாத்திரப்ப
ள்ளிக்கூடத்தைப் பற்றி.

சூயாஉஈம் ஆண்டு ஆடிமாதம் உகந்
தேதி வட்டுக்கோட்டையில் ஒரு சாத்திர
ப்பள்ளிக்கூடம் இஸ்தாபிக்கப்பட்டது; இ
தற்குமுதல் குருமாரிருந்த தேல்லிப்பழை
பண்டத்தேருப்பு முதலிய இடங்களில்
அங்கங்கே தருமப்பள்ளிக்கூடங்கள் வை
க்கப்பட்டு ஆண்பிள்ளைகளும் டேண்பிள
ளையுள்ளும் படித்து வந்தார்கள் இப்பொழு
தோ இது அந்தந்த அய்யமாருக்குச் சுவிசே
ஷத்தை அதிகமாய்ப் பிரசங்கிக்க விடுதலை
யாகவும் மாணக்கர் உயர்ந்த கல்விகள்
சாத்திரங்களிற் தேறும் பொருட்டாகவும்
படிப்பிலே திருந்தினபிள்ளைகளை வட்டுக்

கோட்டையிற் சேர்த்துமற்ற ஆண்பிள்ளைகள் தேல்லிப்பழையிலும் பெண்பிள்ளைகள் உடுவிலேயும் படிக்க ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டது. இந்தச்சாத்திரப்பள்ளியைப்படிப்பிக்கப் பூரையர் தலைவராகவும் கவிரியேற்பிள்ளையென்பவர் உதவியாசிரியராகவும் நியமிக்கப்பட்டார்கள். பள்ளிக்கூடம் இஸ்தாபித்த அன்று சிலதுரைமாரும் இஸ்போல்டிங் அய்யர் நயிற்றய்யர் தாவீது அய்யர் முதலான பாதிரிமாரும் இருவாலை வித்துவானாகிய சேனாதிராய முதலியாரும் சுவாமிநாதபிள்ளை முதலான படிப்பாளிகளும் அந்தந்தக் கோவிற்பற்றிலுள்ள போதியமனிதரும்வர அழைக்கப்பட்டார்கள் அத்தருணத்தில் பூரைய்யர் பள்ளிக்கூடம் இஸ்தாபிக்கப்படும் நோக்கத்தையும் கல்வியின் மகத்துவத்தையும் பற்றிச் சங்கத்தாருக்குப் பிரசங்கம்பண்ண இஸ்போல்டிங்கைய்யர் நயிற்றையர் தாவீத்தையர் முதலான பாதிரிமாரும் பிரசங்கத்துக்குச்சார்பான சிலபோழிப்புகளைச் சோனபின்பு கூட்டம மகிழ்ச்சியுடன் முடிந்தது. அன்றைக்கு சடு பிள்ளைகளளவுக்குப் படிக்க ஏற்றுகோள்ளப்பட்டார்கள் அப்போவந்த பிள்ளைகளிற்சிலர் இப்போழுது கச்சே

ரியிலும் மறுவிடங்களிலும் உத்தியோக
மாகவிருக்கிறார்கள்.

யூ. கட்டுவேலைகள்.

மெக்கிஸ் அய்யர் ஏன்பவர் பிறப்பள்ளி
க்கூடக்காரியங்களையுந் திருச்சபைக் கவ்
வைகளையும் பள்ளிக்கூடக் கட்டுவேலைக
ளையும் பராபரித்துவந்தார் இப்போதிருக்கி
ற (Otly Hall) என்ற மேல்வீட்டையும்
மற்றச்சாத்திரப்பள்ளிக்கூட அறைகளையும்
அவர்கட்டுவித்தார். இந்தமேல்வீடு கட்டு
ம்படி, முன்வந்துபோனவரேன்று சோன்
ன இறிச்சேட் ஒற்றியென்ற நீதியிராசாத்
தருமமாகத் தமது சொந்தப்பணங் கொடுத்தார்.

யசு. விநோதவேலைகள்.

அக்காலத்தில் தச்சர்கொல்லர் முதலான
கும்மாளருக்குச் சித்திரடான வேலைகள்செ
ய்யத் தெரியாது. அவர்களை அவர் தச்சன்
மாலேன்று ஒருமால்கட்டி அதில்வைத்து
த்தமது வீடுகளுக்குவேண்டிய இயன்னல்
கதவு முதலியவைகளையும் மற்றுஞ்சித்திர
வேலைகளையும் நன்றாகச்செய்யப் பழக்கி
னதுமன்றி அவர்களுக்குச் சீமையிலிருந்து
வந்த நல்லவாள் அரம் முதலியவைகளையு

ங்கோடுத்து உதவினார். இவர்களிலிரண்டு தச்சரும் ஒருகோல்லனும் நிபுணராகவந்து இப்போவிருக்கும் சித்திரவேலைகாரரையும் படிப்பித்துக் கொண்டார்கள். மேலுஞ் சகல கூலிக்காரரையும் சேர்த்து உச்சியாகாலத்திற் கூட்டம்வைத்துப் புத்திசோல்லிச் சேம்பண்ணி விடுவார் இவர்கள் நோவாவின் பேழைக்கு உதவிசெய்தவர்களைப்போல உதவிக்காரராய் வந்தார்கள். மேலும் கூலிச்சனந் துட்டாப்புப்போட்டு மரங்களைக் காவுகிறதையும் தலைச்சமைசுமக்கிறதையுங் கண்டு மாட்டு வண்டிலோன்று செய்விக்க யோசனைபண்ணி நிற்கிங்கமுதலியார் ஆறுமுகமேன்பவர் ஒருமாட்டுவண்டில் வைக்க ஏலிவிட்டார். அப்போதுதான் சனங்கள் வட்டுக்கோட்டையிலே மாட்டுவண்டில் வைக்கத்தோடங்கினார்கள்.

௨௫. பல்லாக்குக்காரரும் நாகபாம்பும்.

அக்காலத்தில் அய்யமாரும் துரைமாரும் ஊர்தியாகப் பல்லாக்கிலேறிப் போவார்கள் நல்ல இரதங்களும் இரதசாரதிகளும் லலை ஒருமுறை பல்லாக்குக்காரர் பூரய்யரைக் காவிப்போகையில் ஒருநாகபாம்பு

புழுன்னிட்டுவர உடனே பல்லாக்கையிற
க்கி நாகத்தைக் கும்பிட்டார்கள் அப்போ
அய்யர் ஏன்தாமதப் படுகிறீர்களென்க நாக
தம்பிரான் அய்யா கும்பிடுகிறோம் என்று
ர்கள். எங்கே தம்பிரான் என்று கேட்க
அவர்கள் நாகம் படமெடுத்து நிற்கக்காட்
டினார்கள் இச்சனங்கள் தங்களைக் கோ
ல்லுகிறபாம்பையும் வணங்குகிறார்களோ
என்று கேட்டதிசயப் பட்டார் இது தேல்
லிப் பழையில்நடந்தது.

யகூ. கண்ணாடியும் மனிதனும்.

கண்ணாடிகள் படங்களின்னின்னவேன்
று அநேகருக்குத் தேரியாது அப்படி இரு
க்கி மெக்ஸ்அய்யர் சிவர்ப் புறத்தில் தூக்கி
வைத்த முகக் கண்ணாடியொன்றை ஒரு
மனிதன் பார்க்க அதற்குள்ளே வேறே த
ன்னைப் போலொரு ஆள் நிற்கிறதாகக் க
ண்டு உள்ளே போக அய்யர் இங்கே ஏன்
வந்தீர் என்று கேட்க இங்கே ஒரு ஆள்
இருக்கிறான். காணவந்தேன் என்க அய்
யரவனை யிங்கே காணவில்லை எங்கே நிற
கிறானென்று கேக்கலிகோட்டிச் சிரித்துநீர்
போகலாம் என்றார்.

யள. உடுவீற் பெண்பிள்ளைத் தருமப்ப
ள்ளிக்கூடம்,

இந்தப் பள்ளிக்கூடம் சூயாஉகம் ஆண்டு
ஆடிமாதம்வரையில் ஒருபிரதான பள்ளிக்
கூடமாக உடுவீற் சேகரத்தில் ஸ்தாபிக்க
ப்பட்டதென்று மேலே சொல்லப்பட்டது
இதை முதல் உவின்சிலோ அய்யர் அம்
மா பாரபரித்தார்கள். பின்பு இஸ்போல்
டிங்கையர் அம்மா வசம் ஒப்புவிக்கப்
பட்டது இதில் முதல் சயி பிள்ளைகள் அள
வுக்குப் படித்தார்கள் பின்பு வரவரத்தோ
கை ரா பேர்மட்டுக்குக் கூடினது பிள்ளை
ள்தமிழ்க்கல்விகளிலும் வேதாகமத்திலுஞ்
சாத்திரங்களிலுஞ் சங்கீதராகத்திலும் இங்
கிலீசுவாசிக்கப்பேச எழுதவுந் தையல்வே
லைகளிலுந் தேறும்படிபடிப்பிக்கப்பட்டா
ர்கள். இவர்களைவிசேஷமாக இல்லாச்சிரம
ஒழுக்கத்திலுஞ் சன்மார்க்க நடையிலுந்தே
ய்வபத்தியிலும் வளரும்படி படிப்பிக்கப்
பட்டது இவர்கள்படித்து நற்குணசாலிக
ளானால்த் தங்கள்தேசத்தின் இஸ்திரிசன
ங்களுக்கும்பிள்ளைகளுக்கும் ஆத்துமரட்சி
ப்புக்குக் காரணராக வருவார்களென்றநோ
க்கமிருந்தது இப்பொழுது ஈசு கிறிஸ்தமா
ர்க்க மாதாமாரும் அவர்கள் பிள்ளைகளும்

அறிவாளிகளாய்த் தேய்வபத்தராக இருந்து நன்மைசெய்து வருகிறார்கள். இம்மாதாமாரிலனேகர் கிறிஸ்தபெற்றாரின்பிள்ளைகள். இவர்களுடைய ஆண்பிள்ளைகளிற் பலர், உபதேசிகள், போதகர்கள், வைத்தியர், உவாத்திமார், மற்றும் உத்தியோகத்தருமாகவிருக்கிறார்கள். இவ்விதமாக இவர்கள் மாதாமாரைப் படிப்பித்தது நன்மையாக முடிந்தது. இப் பள்ளிக்கூடத்தில் கடினம் ஆண்டு முதல் கடினம் ஆண்டு வரைக்கும்படித்தபெண்பிள்ளைகள் ஈகூகூ, வரணியிற் பெண்பிள்ளைப் பள்ளிக்கூடத்தில் ஈரு பெயர் படித்தார்கள். பிறப்பள்ளிக்கூடகளில் ௧௦௦௦ பெண்பிள்ளைகள் படித்தார்கள் கடினம் ஆண்டு பத்துப்பெண்பிள்ளைகள் படிக்கத் தொடங்கினார்கள். அன்றுதொடங்கி இன்றளவும்படித்தபெண்பிள்ளைகளின்தொகை எவ்வளவு என்றுபார்ப்பீர்களாக. இத்தேசத்தின் பெண்பிள்ளைகள் சகலரும் இவர்களைப் போலப் படித்திருந்தார்களானால் எவ்வளவு உத்தமம். பெண்பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்கப்பிரியயில்லாதவர்கள் இனியாகுதல் படிப்பிக்க முயற்சி பண்ணுவார்களாக. எங்கள் அரசாட்சியாரும் இத்தேசத்தின் பெண்பிள்ளைக

ள் கல்விகற்க வேண்டுமென்று நற்கருத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களெனத் தெரிய வருகிறது.

Batticotta High School.

யு. தற்காலத்தில் வட்டுக்கோட்டையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிற இங்கிலீஷ் வித்தியாசாலையைப் பற்றி.

வட்டுக்கோட்டையிலிருந்த அமரிக்கன் மிசியோன் சாத்திரப்பள்ளிக்கூடம் நிறுத்தப்பட்ட போழுது, ஒருபுது இங்கிலீஷ் வித்தியாசாலை ஏற்படுத்தப்பட்டது. ரூம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் உசந் தேதி சுதேசிகளான சிலர் அதைத் துவக்கினார்கள். ஏறக்குறையப் பத்துவருஷமாய் நடைபெற்று வருகின்றது. இப்போழுது எட்டு உவாத்திமார் ஈடுயிள்ளைகளைப் படிப்பிக்கிறார்கள். வேதாகமத்தையும் அதற்குத் துணையான மறுகல்விகளையும் தமிழ்நூல்களையும் இலக்கணம் இதிகாசம், பூமிசாத்திரம், வானசாத்திரம், கணிதம், வீசகணிதம், ரேகாகணிதம், முக்கோணசாத்திரம், அளவை, பிரபஞ்சநூல் முதலான பலசாத்திரங்களையும் படித்துவருகிறார்கள். இதுவரையில் இவ்விடத்திலே படித்துப்போன மாணுக்

கர் உசள, பேரேன்றோரு கணக்குண்டு. இவர்களில் உகபேர் கிறிஸ்தவர்களானார்கள் அவர்களிற் சிலர் விக்கிரகாராதனைக்காரருடைய பிள்ளைகள் அஞ்ஞானப்பிள்ளைகளுங் கிறிஸ்தபெற்றாரின் பிள்ளைகளுமாக உக இவர்களில் முன்றுபேர் தவிர மற்றெல்லாருந் திருச்சபையோடே உறுதியாய் நிற்கிறார்கள். சுதேசிகளுடைய பராபரிப்பின் கீழுள்ள பள்ளிக்கூடமேன்றாலும் இத்தனைபேர் கிறிஸ்தமார்க்கத்தை அனுசரிக்கவந்தது ஒரு விசேஷமான காரியம்.

இதிற்படித்தவர்களில் ஈள. பேர்வருஷவீதம் ௫௦ பவுண் முதல் ௧௫௦ பவுண் வரையுஞ் சம்பளம்பெறுகிறார்கள். அஈபேர் ௧௨ பவுண்முதல் ௫௦பவுண் வரையும் ௧௮பேர் ௧௨ பவுண்வரையுஞ் சம்பளம் பெறுகிறார்கள். ௧௬ பேர் வைத்தியத்தொழிலிலேற்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவர் அப்புக்காத்துவேலை நடத்துகிறார். ௧௨ பேர் மரித்துப்போனார்கள். சிலர் தங்கள் பெற்றாராகிய தலைமைக்காற்றருக்கு உதவியாகவிருக்கிறார்கள். இப்பள்ளிக்கூடத்து மாணக்கருக்குள்ளே கிறிஸ்தமார்க்க உபதேசிமார், வைத்தியர், நியாயதுரந்தரர், தேருக்கணக்கப்பிள்ளைகள், என்சினீர்மார், நில அளவைக்

காறர், சிருப்புமார், ஸ்தோர்க்கணக்கர், கிளாக்குகள் உவாத்திமார் ஆதியான உத்தியோகத்தர்களாகிச் சிலர் இந்தியாவிலும், சிலர் இலங்கையிலும் இருக்கிறார்கள். இப்படியே இன்னுமநேக வருஷங்களாய் இவ்வித்தியாசாலை தழைத்து அநேகருக்கு நன்மையாயிருக்க வேண்டுமென்றும், இங்கேபடிக்கிற மாணுக்கர் தங்களையுந் தங்கள் தேசத்தவர்களையும் இரட்சிப்பின்வழியில் நடத்த ஏதுவாயிருக்க வேண்டுமென்றும் மிக வாஞ்சையாயிருக்கிறோம்.

American Mission Church.

யகூ. யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள அமரிக்கன் திருச்சபையைப்பற்றி.

குருமார் வந்ததுவக்கத்தில் இத்தேசத்தவர்களில் ஒருவருமிந்தச் சபையிற் சேர்ந்ததில்லை. கிறிஸ்துமார்க்கம் ஒரு நூதனமான மார்க்கமாயிருந்தது. குருமார் போதித்துவந்ததேயன்றி இந்தமார்க்கத்தை அனுசரிக்க யாதோருவரைக் கட்டாயப்படுத்தினதில்லை. யாதோருவர் மெய்யான கிறிஸ்தத்தவர்களென்ற அத்தாட்சி தங்கள் மனதிற்படும்படும் அவர்களைச் சபைக்குச்சேர்க்கச் சம்மதித்ததில்லை. இப்படியிருந்துவரு

ங்காலத்தில் கவுரியேற்பிள்ளை, நீக்கிலாசுப்
 பிள்ளையென்ற இருவரும் வேதாகமத்தை
 வாசித்தும் படித்தும் பிரசங்கத்தைக்கேட்
 டும் பரிசுத்தாவினவரினருளினால் மன
 ந்திரும்பினவர்களாய் இருந்தார்கள் கவுரி
 யேற் பிள்ளை மேலே சொல்லப்பட்டபடி
 கவுரிகு ஐப்பசி மாதம் ௧௦ ந் ௨, நீக்
 கிலாசுப்பிள்ளையென்பவர் அந்தமாதம் ௩௧
 ந் தேதியிலுஞ் சபையிலே சேர்ந்தார்கள்.
 கவுரியேற்பிள்ளை கொழும்பிலேயிருந்து வ
 ந்தவரானபடியால் அவரைப்பற்றி மிகவுஞ்
 சனங்கள் விபரமாய்ப் பேசாமல் நீக்கிலா
 சுப்பிள்ளையை இவர்கொழுத்த சைவனாய்
 ருந்து விபூதிபூசிக் கோவிலிலே புராணம்
 வாசித்துவந்தவர் கிறிஸ்து மார்க்கத்திற்
 சேரவந்த காரணமென்னவென்று பேசிக்
 கொண்டார்கள். இப்படியிருக்க இவர்க
 ளுக்குப்பின்பு ௫ பேர் சபைக்குச்சேரத் த
 குமானவர்களென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது
 அவர்கள் சபைக்குச்சேரவிருந்த ஞாயறு
 க்கு முதல்நாள் அவர்கள் உறவர்வந்து சே
 ரப்படாது என்று தடுத்தார்கள். அதினால்
 அவ் ஐவரில் மூவரும் பின்போட மெஸ்த
 ர்யோடன், நயில்சு என்னுமிருவருந் தயிரி
 யமாக நாங்கள் கிறிஸ்தவர்களாவோமென்

றுதிடவரமாய் நின்றார்கள். இவர்களில் முன் பெயர்வழிக்காரனானவருடைய மாதா ஐயரிடம்வந்து என்மகளை உங்கள்மார்க்கத்திற் சேர்க்கப்படாது என்றார். அதற்குமகன்கேட்கவில்லை. மற்றவரையுஞ் சேராதபடிபலருந்தடைசேய்தார்கள். அதுவும்வாயாமற்போயிற்று. அதைக்கண்டு இவர்களைத்திருப்பக்கூடாது, பாதிரிமார் பிணைஊண் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறவர்கள் அதையுட்கொண்டவர்கள் அந்தமார்க்கத்திலேமயங்கிப் போவார்களென்று ஒருவன் சொன்னான், அவனும் பின்பு கிறிஸ்தவனானான் இவர்களிருபேருஞ் சேர்ந்த அன்று தேல்லிப்பழைக்குச்சேர்ந்த போதியமனிதரும் மற்றவர்களும் பார்க்கவந்து, இவர்களும் அய்யமாரும் திருவிருந்தனுபவிக்கக்கண்டு சிரித்தார்கள். கொஞ்சக்காலமாக ஊருக்குள்ளே இதுபெரிய இகழ்ச்சிபோலத்தருமச்சோறு தின்கப்போன இரண்டுபொடியர்கள் பாதிரியுடைய வேதமாகப்போய்விட்டார்களென்று கதைநடந்தது.

ஆனாலும் அதுமுதல் சறுவ வல்லமையுள்ள பரிசுத்தாலியானவர் பாலிகளைக் காலத்துக்குக்காலம் மனந்திரும்பப்பண்ணி இரட்சிக்கச் சித்தமானார். குருமாரிருக்குமி

டங்களிலே சனங்களுக்குள் பேரிய தேவ
 எழுப்புதல் உண்டானது. நூவலாதிசேஷர்
 ஒருமுறையிலே குருமாரும் அவர்கள்ம
 னைவியருந் தேல்லிப்பழையில்வந்து சேப
 க்கூட்டம் வைத்துப் பரிசுத்தாலியானவரி
 ன் அருளுக்காகக் கண்ணீருடனே சேபம்
 பண்ணக் கண்டவர்களில் ஒரு மனிதன்
 ஆச்சரியத்துடனே அதேன்பாதிரிமாரும் அ
 ம்மாமாரும் அழுதகண்ணீருடனே அறை
 யிலிருக்கிறார்கள். எனத்தாரில் ஆரோ இற
 ந்துவிட்டார்களாக்கும் என்று கேட்டான்.
 இவ்விதமாகப் பெந்திக் கோஸ்தென்னு
 ம்நாளிற்போல க அஉச ம் ஆண்டு சண்டி லி
 பாயிலே ஒருபேரியபந்தல், கோவில்போல
 க்கூட்டப்பட்டுக் கூட்டம் வைக்கப்பட்ட
 து. அன்றைக்கு எஃ. பெயரளவுக்குச் சபை
 க்குச் சேர்ந்தார்கள். வேகுசனம் வந்தார்க
 ள். வட்டுக்கோட்டையிற் பிறந்த சாமு
 வேல் வேலுப்பிள்ளை என்பவர் அந்நேரத்
 திற் சபைக்குச்சேரப் போகிறாரென்ற சத்
 தம் எட்டித் தமையனும் இனத்தவர்களு
 ன் தடைசெய்யவும் குழப்படிபண்ணவும்
 வந்தார்கள். அதை அறிந்த குருமார் மல்லா
 கம்மஸ்த்திருத்துக்கு அறிவிக்க அவர்மயில்
 வாகனமுதலியாரையுஞ்சேவகரையும் அச்

சறிக்கைபண்ண அனுப்பினார். அவர்கள்வந்துவிதானைமாருடன் அச்சறிக்கைபண்ணி பாதுகாத்துக்கொண்டார்கள். அப்போமயில்வாகனமுதலியார்மார்க்கத்திற்சேராதிருக்கும்உதலியாகவிருந்தார் “இராசாக்கள் உன்னைவார்க்குந் தந்தைகளும் இராசஸ்திரிகள் உன்னைத்தாயர்களும்மாவாங்கள்” என்று வேதத்திலே சொல்லப்பட்டபடி கோட்டிலுள்ள நீதவான்களும் மயில்வாகனமுதலியார் முதலான உத்தியோகத்தருந்திருச்சபைவளர்த்திக்கு அனுசாரிகளாகவிருந்தார்கள். பின்பு மயில்வாகனமுதலியாரும் வேதாகமத்தை வாசித்தும் ஆராய்ந்துங் குருமாருடைய பிரசங்கங்களைக் கேட்டுங் கிறிஸ்துமார்க்கம் உண்மையென்று சாதித்துக் குணப்பட்டார். இவர் குணப்பட்டதினாலே இவர் மகாபெரிய குபேரன் சாதிமான் யாதோரு மிடிமையிலலாதவர் ஏன் கிறிஸ்துமார்க்கத்திற் சேர்ந்தாரென்று சனங்களுக்குள்ளே பெரிய பிரமிப்புண்டாயிற்று. அவரை அவருடைய சுற்றத்தவர்களும் மனைவியும் வேறுத்துப் புத்தியினனென்று நினைத்து அவரை விட்டுப் பிரிந்தார்கள். அவரைப் பற்றிப் பிரயோசனம் பெற்றுவந்த புரோகிதர் குருக்கள்

மார் இவர்களுந் துக்கப்பட்டார்கள். இவருடைய உறவரில் படிப்பாளிகளானவர்களும் வேதத்துக்கு விரோதமாய்க் கும்மிமுதலிய பாடல்களைப் பாடினார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம் அவர் அஞ்சாமல் மரணபரியந்தங் கிறிஸ்தவனாக நடந்தார். இவ்விதமாகச் சபைக்குச் சேர்ந்த உடுவில் உபதேசியார், சந்திரசேகரர், சால்சு வேலுப்பிள்ளை, முதலானவர்களுக்கும் வேறேசில பேருக்கும் நடந்தது அப்படியிருந்தும் அவர்களும் பின்வாங்காமற் கிறிஸ்தவர்களாக நடந்துவந்தார்கள். இவர்களைப்பற்றித் தனித்தனியே விரிவாகப் பேசினால் மிகப்பேருகும்.

இந்த மிசியோனுக்குச் சேர்ந்த ஒன்பது திருச்சபைகளிருக்கின்றன. சபையுண்டான காலந் துவங்கித் தற்காலம் வரைக்குஞ் சபையிற் சேர்ந்தவர்கள் கூடாக பேர்க அகூடும் வருட முடிவில் சபையிற் சேர்ந்தவர்களாகவிருக்கிறவர்களின் தொகை சூடுள, இவ்விதமாகப் பராபரனுடைய இராச்சியம் வரவரப் பரிபாலனமானது. வானம் பூமி அழிந்தாலும் நமதுவார்த்தை அழியாதேன்று கடவுள் சொல்லுகிறார்.

உய. சுவீசேஷ சங்கம் — Native
Evangelical Society.

இத்தேசத்திற் சுவீசேஷகாரியத்தைப்பய
ர்றி எந்த நற்கிரித்தியங்களையற்றியுந் தரு
மசங்கங்களில்லாதிருந்தாற் காரியமொன்
றும் வாயாதேன்றகருத்தைக் குருமார்யோ
சிக்க அதைப் பூரையர் வேளிதிறந்து நயில்
சுப் பிரசங்கியார் யோசுவாப் பிரசங்கியார்
முதலானவர்களிடம் இந்த ஊர்க்கிறிஸ்து
வர்களுக்குள் ஒரு தருமசங்கம் ஸ்தாபிக்க
முயற்சி பண்ணுங்களென்று சொன்னார்.
அவர்கள் மறுபேருடன் யோசித்து இவர்க
ளிருவருமிச்சங்கத்துக்கு ஆதிகாரணராகி சூ
அரும ஆண்டு வைகாசிமாதம் உசுந் வ
உடுவிலிலே ஒரு சுவீசேஷசங்கம் வைக்க
ப்பட்டது அதில் நயில்சுப்பிரசங்கியார் சங்
கத்தலைவனாகவும் யோசுவாப் பிரசங்கியா
ர் எழுத்துக்காரியஸ்தனாகவும் வேறேசிலர்
மற்றுமுத்தியோகத்தராகவும் நியமிக்கப்ப
ட்டார்கள் அன்றுமுதல் இன்றளவும் நசு
வருடக்காலமாக அந்தச்சங்கம் தழைத்து ந
டையெற்றவருகிறது. இதின் தற்காலச்சங்
கத்தலைவன் மெஸ்தர் ஆணல்ட் சதாசிவம்
பிள்ளையென்பவரே இச்சங்கம் அமரிக்க
ன்போட்சங்கம் போல விருத்தியாவதாக.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்த அம
ரிக்கன் மிஷனரிமாரில் பலரையும்
பற்றிய போழிப்பு.

க. பூரையரைப்பற்றி. — Rev. D. Poor.

இவர் சூயசு ம் ஆண்டு ஐப்பசிமாதம்
௧௫ந் தேதி தேல்லிப்பழைக்குவந்து அவ்
விடத்திற் தமது போதகத்தொழிலை நடத்தி
சூயசு ம் ஆண்டு வைகாசிமாதம் ௧௬ந்
தேதி வட்டுக்கோட்டைக்குச் சாத்திரப்ப
ள்ளிக்கூடத்தலைவராய் அனுப்பப்பட்டு அ
ங்கேயுந் தமது ஆசிரியத்தொழிலை நடத்தி
னார். பின்பு மதுரை மிசியோனுக்குக் கு
ருவாக சூயசு ம் ஆண்டு மாகழி மாதம்
௧௬ந் தேதி அனுப்பப்பட்டு அங்கேயுந் தம
து போதகத்தொழிலை நடத்தி வருகையில்
சூயசு ம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் ௨௨ந்
தேதி தேல்லிப்பழைக்கு அனுப்பப்பட்டு
அவ்விடத்திலிருந்து சூயசு ம் ஆண்டு மா
சி மாதம் ௨௬ந் தேதி அமரிக்காவுக்குப்
போய் மறுபடி திருமப யாழ்ப்பாணம்வந்
து தமது குருத்தொழிலை மகா விவேகத்து
டன் நடத்தி சூயசு ம் ஆண்டு தமது பர
ம குருவீனிடம் பரலோகஞ் சேர்ந்தார். இ
வர் யாழ்ப்பாணத்தில் வந்த ஆதி குருமா

ரில் ஒருவராயும் மிசியோன் காரியங்களுக்கெல்லாம் அத்திவாரம் போட்டவராயும் நன் முன் மாதிரிக்காரனுமாயிருந்தார். மேலேசோல்லப்பட்ட சரித்திரத்தினுற் பூரையரின் தன்மைவிளங்கும். மேலும் அவர் தமிழில் உண்டுபண்ணி அச்சடிப்பித்தகிரகணமோசம் நினைப்பூட்டுப்பத்திரம் என்னும் புத்தகங்களையும் வாசித்துப்பார்ப்பீர்களாக. அன்றியும் அவரிடத்திற் படித்த மாணாக்கரும் அவருடைய சீவனுள்ள நினைப்பூட்டுப் பத்திரங்களானார்கள். இவர்கள் அவரை நினைக்கும்போது இலீஷா என்பவன் தமது குருவாகிய இலிசாச்சாகாமல் வானத்துக்கேறுகையில் அவரைக்கண்டு என்பிதாவே “ என்பிதாவே இஸ்ரவேலரின் இரதமே அவர்கள் குதிரைவீரரே ” என்று புலம்பினதுபோலப் புலம்புவார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

உ. மேக்கிஸ் ஐயர்.-Rev. B. C. Meigs.

இவர்கூடியும் ஆண்டு ஆனி மாதம் சந்தேதி வட்டுக்கோட்டைக்குத் தமது சமுசாரத்துடன் வந்து கூடியும் ஆண்டு மாசி மாதம் உயர்வ தேல்லிப்பழைக்குக் குருவாகப்போய் அங்கிருந்து கூடியும் ஆண்டு

தை மாதம் யசுந் தேதி தமது சமுசாரத்து
 டன் அமரிக்காவுக்குப்போய்ச் சமுசாரத்
 தை அங்கேவிட்டுத் தனித்து சூயசும ஆ
 ண்டு சித்திரை மாதம் வட்டுக்கோட்டைக்
 குவந்து, சூயசும ஆண்டு சித்திரை மாதம்
 யெந் தேதி அவ்விடத்தை விட்டுச் சாவுக
 ச்சேரிக்குப் போய், அவ்விடத்திலிருந்து
 சூயசும ஆண்டு சித்திரை மாதம் உயந்
 தேதி மானிப்பாய்க்குவந்து மானிப்பாயி
 லிருந்து தேல்லிப்பழைக்கு சூயசும ஆ
 ண்டு பங்குனி மாதம் உயந் தேதி போய்
 அங்கே சூயசும ஆண்டளவுமிருந்து, பி
 ன்பு அமரிக்காவுக்குப்போய் அங்குஞ் சில
 காலமிருந்து பின்பு தேக வியோகமாறார்.
 இவர் சரித்திரம் முன் விரிவாகச் சொல்ல
 ப்பட்டபடியால் இங்கே பேசவில்லை.

ந. இரிச்சேட்டையர், Rev. James
 Richards.

இவர் முதன்முதல் மேக்கிஸ் அய்யருட
 ன் வட்டுக்கோட்டையிலிருந்து தேவ ஊ
 ழியத்தை நடத்திப் பின்பு உவாறன்பாதிரி
 யாருடன் நன்னம்பிக்கையின்முனை என்று
 சொல்லப்படும் கேப்புக்குப்போய் அங்கே

உவாறன் பாதிரியாருடைய மரணகாலம்
மட்டும் இருந்து பின்பு வட்டுக்கோட்டை
க்குவந்து அங்கிருந்து தேல்லிப்பழைக்கு
கூடி 2 கம் ஆண்டு ஆனிமாதம் போயிருந்து
இவர்தினத்துன்பக்காரனான தினால் துன்ப
ம்வரவர நெருக்கி கூடி 2 கம் ஆண்டு ஆவ
ணிமாதம் ஈந் தேதி மரித்துவிட்டார் இவ
ர் மகாபெரிய அறிவாளியுந் தேய்வயத்தன
ம் வயித்தியனுமாயிருந்தார்.

ச. உலின்சலோ அய்யர், Rev. Miron
Winslow.

இவர் கடி 2 கம் ஆண்டு ஆனிமாதம் உ
டுவிலுக்கு வந்து தமது குருவுத்தியோகத்
தை நடப்பிதது வருகையில் அவருடைய
யாரி மரித்துவிட்டார். மறுபடியும் அவர்
கடி 2 கம் ஆண்டு யுரட்டாதி மாதம்
கடி 2 ன் தேதி உடுவிலை விட்டு அமரிக்காவு
க்குப்போய் கடி 2 கம் ஆண்டு வைகாசிமா
தம் யாழ்ப்பாணஞ் சேர்ந்து கடி 2 கம் ஆ
ண்டு ஆனிமாதம் இரண்டாந் தேதி சேன்
னபட்டினத்துக்கு ஒரு மிசியோன்தானத்
தை ஸ்தாபிக்க அனுப்பப்பட்டு, அங்கி
ருந்து கூடி 2 கம் ஆண்டளவில் சர்சுகமில்
லாததினால் தமது சேனனதேசத்துக்குக்

கப்பல் யாத்திரைபண்ணிப் போசையில் வழியிலே தேசவியோகமானார் இவர்நுட்பமான புத்திமானும் ஆழமான வேதசாஸ்திரியுந் தாராளமான தருமக்குணமுள்ளவருமாயிருந்தார். இவராலே பற்பல உபதேசிகளும் பிரசங்கிகளும் படிப்பிக்கப்பட்டு உபதேசத்தொழிலில் வல்லவர்களானார்கள். அவர்தான் யோசுவாப் பிரசங்கியார், நயில்கப் பிரசங்கியார், நாத்தானியேல் உபதேசியார், முத்தலானவர்களை வேதசாஸ்திரத்தில் படிப்பித்தது. அவருடைய நற்கிரியைகளை எடுத்துப் பேசப்போனால் மிகவும் பெருகும். இவருண்டுபண்ணின அகராதியும் இவரை விளக்கும்.

௫. இஸ்க்கடர் அய்யர். Rev, John Scudder.

இவரைப்பற்றி மேலே சொல்லியிருக்கிறபடியால் விபரமாய்ப்பேசாமல் விடுகிறோம். இவர் முதன்முதற் தேல்லிப்பழையில் பூரையருடன் சிறிதுகாலம் வாசம்பண்ணிப் பின்பு, 1820 ம் ஆண்டு ஆனிமாதம் அந் தேதி பண்டத்தருப்புக்குப்போய் அங்கே தமது போதக வயித்தியத் தொழில் இரண்டையும் நடத்தி, 1828 ம் ஆண்

ஓ ஜப்பசிமாதஞ் சாவுகச்சேரிக்குக் குரு
வாக அனுப்பப்பட்டு அவ்விடத்திலிருந்து
தூயகூடம் ஆண்டு ஆனிமாதம் ஓந் தேதி
சென்னபட்டினத்துக்கு உலின்சலோ அ
ய்யருடன் குருவாகப்போய் பின்பு சரீரச
வுக்கியலினத்தினால் நன்றம்பிக்கையின்
முனையென்று சொல்லப்பட்ட கேப்புக்கு
ப்போய் அங்கே தேக ியோகமாணர்.

கூ. ஊடுவாட் ஜயர், Rev. H. Wood-
ward.

இவர் முதன்முதல் வட்டுக்கோட்டை
யிலிருந்து பின்பு தூயகூடம் ஆண்டு மார்க
ழிமாதம் சந் தேதி மானிப்பாய்க்கு அனு
ப்பப்பட்டு மறுபடியும் தூயகூடம் ஆண்டு
ஆவணிமாதம் ௨௨ந் தேதி வட்டுக்கோட்
டைக்குப்போய் அவ்விடத்திலிருந்து தூய
கூடம் ஆண்டு தைமாதம் ௩௦ந் தேதி தே
ல்லிப்பழைக்குப்போய் அவ்விடத்தில் வ
ட்டுக்கோட்டையிற் சாத்திரப்பள்ளிக்கூட
த்துக்கு ஆயத்தமாக ௧௨௦ பிள்ளைகளளவு
க்கு இங்கிலிசுபடிக்கக் காரணராயிருந்து
மறுபடியும் ௧௮௨௬ம் ஆண்டு சீத்திரை
மாதம் மானிப்பாய்க்கு வந்து அங்கிருந்து

சூர்யமும் ஆண்டு பங்குனி மாதம் கருந்
 தேதி வட்டுக்கோட்டைக்குச் சென்று அங்
 கே சரீரகமில்லாதவராய்ருந்ததினால் நீல
 கிரிமலைக்குப்போய் சூர்யமும் ஆண்டு ஆ
 வணிமாதம் கோயம்புத்தூர் என்னுமிடத்
 திலே வரும்போது காலஞ்சென்றுவிட்டார்
 இவர் பிள்ளைகளைப் படிப்பிக்கிறதில் மகா
 உபாயமுள்ளவரும் பிரசங்கம் பண்ணுவ
 தில் எவர்களுங்கேட்க விரும்பப்படத்தக்
 கவரும் தருமத்தில் முதல் வள்ளலென்று
 சொல்லப்படத் தகுமானவருமாய்ருந்தார்.
 இவர்தான் தமதுபயணத்தில் மதுராபுரிக்
 குப்போய் அவ்விடத்தின் சீர்நிருபாகத்தை
 க்கண்டு யாழ்ப்பாணஞ் சென்று தமது ச
 கோதரரான குருமாருடனே யோசனைப
 ண்ணிக் குருமார் அவ்விடம்போகக் கார
 ணராய்ருந்தது. இப்போழுது கோட்டுத்து
 ப்பாசியாய்ருக்கிற தில்லைநாயக முதலியார்
 தான் இவருக்குப்பிரதான உதவிக்காரனா
 ய்ருந்தவர்.

ஊடோட அய்யருடைய சரித்திரத்தை
 விரிவாக அறிய விரும்புகிறவர்கள் அவரை
 ப்பற்றித் தமிழிலே அச்சடிக்கப்பட்டிருக்
 கும் புத்தகத்தைத் தேடிவாசிக்கலாம்.

வடுண்டைமலைக்குப்பயப்பிடுங்கு வாது சூர்யமும்

ஸ்ப் போல்டிங் ஐய்யர்.—Rev. Levi Spaulding,

இவர் அமரிக்காவை விட்டுவந்து சிறிது நாட்களாகத் தேல்லிப்பழையிலிருந்து உடுவிலை வசதிப்படுத்திக்கொண்டு சூ.அ.உ.ம் ஆண்டு ஆனிமாதம் உடுவிலுக்குவந்து அவ்விடத்திலே உவின்சலோ ஐயரும் இவருமாக ஊர்ப்பள்ளிக்கூடங்களையுந் தருமப்பள்ளிக் கூடத்தையும் இஸ்தாபித்துப் பராரித்துச் சனங்களுக்குப் பிரசங்கம்பண்ணிவந்தார்கள்.

பின்பு சூ.அ.உ.கம் ஆண்டு ஆனிமாதம்மாணிப்பாய்க்குவந்து வீடுகளைக் கட்டுவித்து ஊர்ப்பள்ளிக்கூடங்களுந் தருமப்பள்ளிக் கூடமும் இஸ்த்தாபித்துத் தருமப்பள்ளிக் கூடத்தில் எட்டுப் பிள்ளைகளும் படிக்கச் சேர்ந்தார்கள். இவ்விடத்திலுள்ள சேல்வாக்கான மனிதருடனே முகப்பழக்கமாகிக் குறிச்சிக்குக் குறிச்சிபோய்க் கூட்டம்வைத்துப் புத்திசோல்லிவந்தார்.

இவர் மானிப்பாய்க்கோவிலுக்கு அணித்தாயிருக்கிற பிள்ளையார்கோவிலுக்குப் பலமுறைபோய்ச் சனங்களுடைய செய்காரியங்களைக் கண்டு அவர்கள் பிரயோசனத்துக்காகத் தாம் தமிழ்ப்படிக்கவேண்டுமே

ன்று கருதித் தமிழ்ப்படித்துச் சற்றே தேறித் தமிழருடனே பேசப்பழகியபின் யாழ்ப்பாணமாகாணத்தைச் சேர்ந்த பல இடங்களுக்கும் கால்நடையாகவும் வாகனங்கள் மேலாகவும் போய்ச் சுவிசேஷத்தைப் பிரசித்தப்படுத்திவந்தார்.

இவர் சூ அட அம் ஆண்டு ஆவணிமீ. யகட. தேல்லிப்பழைக்குக் குருவாகப் போய் அங்குள்ள புறப்பள்ளிகளையும் இங்கிலிசுப்பள்ளியையும் விசாரித்ததுமன்றி ஊருக்கூர் பிரசங்கமும்பண்ணிவந்தார்.

ஸ்போல்டிங்கு அம்மா அவர்களுக்குச் சாரசுகமில்லாததினால் சூ அட அம் ஆண்டு ஐயரும் அம்மாவும் அமரிக்காவுக்குப் போய்ச் சற்றே சுகமடைந்து சூ அட அம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் யகட. யாழ்ப்பாணஞ் சேர்ந்து தங்கள் சேகரத்தின் ஊழியத்தை நடத்திவருகிறார்கள்.

இந்த ஐயர் ஊர்ச்சனங்களுடனே ஊடாடினதினால் சுத்த தமிழனைப் போலப் பேசவும் எழுதவும் பழகிப் பிள்ளைகளுக்குப் பள்ளிக்கூடப்புத்தகங்கள், சன்மார்க்கப்புத்தகங்கள் பலவகைத்துண்டுப்புத்தகங்கள் இங்கிலிசுந் தமிழுமாகப் பதிக்கப்பட்ட அகராதி தமிழகராதி வேத உரிச்சொல்

அகராதி மோட்சபிரயாணம், பிரார்த்தனைக் கீதங்கள் முதலானவைகளைச் செய்ததும் ன்றி வேதப்பகுதிகள் சென்னைபட்டினத்திற் பதிக்கப்பட்ட முழு வேதாகமப்புத்தகம் என்பவைகளை னையிற் ஐயர், பேர்சிவல் ஐயர் முதலிய ஐயமாருடனே கூடியுஞ் செய்து நிறைவேற்றினார்.

இப்பொழுதும் அவர் தமது குருவுத்தியோகத்தை நடத்தியும் புத்தகங்களை உண்டுபண்ணிக்கொண்டும் பெண்பிள்ளைத்தருமப்பள்ளிக்கூடத்தைப் பராபரித்துக்கொண்டும் வருகிறார். அவரையும் அவர் பாரியையும் இத்தேசத்தாரின் நன்மைக்காகக் கடவுள் பூரணஆயுள்மட்டும் காப்பாற்றப் பிரார்த்தித்துக்கொள்வோமாக.

அ. கோய்சிங்றன் ஐயர்.—Rev. H. R. Hoisington.

இவர் சூஅாஈஈம் ஆண்டு ஆடிமாதவரையிலே அமரிக்காத்தேசத்திலிருந்து கப்பலேறி அந்தவருடம் ஐப்பசிமீ. ௨௮௨. யாழ்ப்பாணம் வந்து முதன்முதல் மானிப்பாயிலிருந்து பின்பு சூஅாஈஈம் (வா. வைகாசி மாதம் ௮௪௨. மதுராபுரியிலே ஒரு மீ

சியோனை இஸ்தாபிக்கப்போய் அங்கே சிறிதுகாலமிருந்து பின்பு சூஅாஈஈம் (ஹு. தை மீ ௨௬௨. வட்டுக்கோட்டைக்கு வந்து பூரையருடைய இடத்துக்குச் சாத்திரப்பள்ளிக்கூடத்தலைவராயிருந்து வேகு மாணாக்கரைத் திறமாய்ப்படிப்பித்துப் பின்பு தமக்குச் சுகம்போதாத்தினால் சூஅாஈஈம் (ஹு. தை மீ. யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு அமரிக்காவுக்குப்போய் மறுபடியும் சூஅாஈஈம் (ஹு. ஐப்பசி மீ. ௫௨ வட்டுக்கோட்டைக்கு வந்து அங்குள்ள வித்தியாசாலையிலே தலைவராகவிருந்து அதை நடப்பித்து வருங்காலத்தில் மறுபடியும் சுகவீனமுள்ளவராகி அமரிக்காவுக்குப்போய்ச் சற்றே சுகமடைந்தவராய்த் தமது குருவுத்தியோகத்தை நடத்திவருசையில் துன்பக்காறாகி இகத்தைவிட்டுப் பரலோகஞ்சேர்ந்தார். இவர் பற்பல பாஷைகளை அறிந்தவரும் பெரிய சாத்திரியுமாகவிருந்தார். தமிழ்ச்சோதிடத்தையும் முக்கோணசாத்திரத்தையும் ஆராய்ந்து இங்கிலிஸ்படுத்தினார். தமிழர் இகபரகாரியமீரண்டிலும் மிகவும் உயர்த்தப்பட்டுச் சீர்திருத்தமுள்ளவர்களாக வரவேண்டுமென்ற அவா அவரிலே மிகவு

பாபவெய்துக்குகம்வரவந் நடிப்பிக்குவது

யிருந்தது. அவரை இளந்துவிட்டது இத் தேசத்தாருக்குப் பெரிய நட்டம்.

கூ. உவாட்டையர் - Rev. N. Ward, M. D.

இவர் ஒரு வயித்தியன் இவர் சூயா நூம் ஶ்ரூ ஐப்பசி மாதம் உயவு. ஒசின் றன் ஐயருடனே யாழ்ப்பாணம்வந்து வட்டுக்கோட்டையிற் சாத்திரப்பள்ளிக்கூடத்துக்கு இரசவாத ஆசிரியரும் சாதாரணவயித்தியருமாகிக் கோசின்றன் ஐயருடனே சகவாசராய் வட்டுக்கோட்டையிற் தங்கினார். இவர் சூயாசகும் ஶ்ரூ. மார்களி மாதம் தமது பாரிக்குச் சுகமில்லாததினால் யாழ்ப்பாணம்விட்டு அமரிக்காவுக்குப்போய் அங்கே சிறிதுவருடக்காலமிருந்து குருப்பட்டமும்பெற்று வயித்தியருங் குருவுமாகச் சங்கத்தாரால் யாழ்ப்பாணம் அனுப்பப்பட்டதே தமது பாரியுடனே சமுத்திரயாத்திரைபண்ணிவருகையிற் சடுதியான துன்பம்வந்து சூயாசகும் ஶ்ரூ தேகவியோகமா ஶ்ரூ. அவருடைய பாரி பிரியபத்தாவைச் சமுத்திரயாத்திரையில் அதிசீக்கிரம் இளந்து யாழ்ப்பாணம்வந்து வட்டுக்கோட்டையிலே பெண்பிள்ளைகளைப் படிப்பித்த துமன்றிக் கிட்டின கிராமங்களுக்குப்போ

ய் அங்குள்ள ஸ்திரிசனங்களுக்கு வேதத்
 தைப் போதித்துச்சிறிதுகாலமிருந்து சூயா
 சூசம் ஶ்ரீ. யாழ்ப்பாணம்விட்டு அமரிக்
 காவுக்குப்போய்விட்டார். இந்த ஐயருக்கு
 ப் பிரதான உதவிக்காரராகவிருந்தது வோ
 ல்க்கு முருகேசபிள்ளையும் இஸ்கொற் சின்
 னத்தம்பியாருமே. மேலும் உவாட்டைய
 ரும் அம்மாளும் வைத்துப்படிப்பித்த இ
 ங்கிலீச ஆயித்தப்பள்ளிக்கூடத்தில படித்
 த வட்டுக்கோட்டையிற் பிள்ளைகளிற் ப
 லருந்தான் சாத்திரப்பள்ளிக்கூடத்தில் அவ
 ருடைய உதவியைக்கொண்டு சேர்ந்து ப
 டித்துக் கண்டி முதலான இடங்களிற்
 பெரிய உத்தியோகத்தராயும் சேல்வாக்கு
 ள்ளவர்களாயும் நிற்கிறார்கள். அவர்கள் யா
 வரும் மிசியோனுக்கு மிக உதவிக்காறரா
 ய் இருப்பார்களென்று காத்திருக்க நியாய
 ம். உவாட்டையர் மகா மவுனியும் அட
 க்கமுள்ளவரும் ஆராய்வுள்ள வயித்தியனு
 மாயிருந்தார். இவர் சுரம் முதலான வியா
 திகளை மாற்ற மகாகேட்டிக்காறன். இவரி
 டத்தில் வயித்தியங்கற்ற எவேட்சு கதிர
 வேலுப்பிள்ளை, கனகசபாபிள்ளை, கூல்ட்டு
 வைத்தியர் முதலானவர்களில் அவரிடத்தி
 ற் படித்த திறமையைக் காணவும் உவா

ட்டையர் நன்மை செய்வதைப் பற்றிச் சோல்வது கோஞ்சம் செய்வது அதிகமாக யிருந்தது. அவருடைய வயித்தியசகாயத்தினுற் சில துரைமக்கள் முதலாய்க் குரு மாருக்கு அநுசாரிகளானார்கள்.

ய. மயினர்த்துரை—E. S. Minor, Esq.

இவர் தூயநாசம் ஸ்ரீ. பங்குனி மாதம் யாழ்ப்பாணம் வந்து மானிப்பாயிலே அச்சக்கூடத்தலைவராகப் பலவருடக்காலமாகவிருந்து அநேக வேதபுத்தகங்களையும் சிறுபுத்தகங்களையும் பள்ளிக்கூடப்புத்தகங்களையும் அகராதிகளையும் புதினபத்திரிகைகளையும் அச்சடிப்பித்துப் பிரசுரம்பண்ணிப் பின்பு அச்சக்கூடத்தை வேணல் ஐயர் பொறுப்பில் விட்டுத் தமது தேசத்துக்குப் போய்விட்டார். இவர் குருவாகவிராதிருந்தும் பிரசங்கத்திலே யூகியும் புத்தி ஆலோசனைகளிற் கேட்டிக்காரனுஞ் சனங்களுக்கு மகா நல்லுபகாரியுமாகவிருந்தார்.

யக. மிஷனரி அம்மாமார்—Missionary Ladies.

மிஷனரிமார் மாத்திரமல்ல அவர்கள் துணைவியரும் இத்தேசத்தின் சனங்களின்

நன்மைக்காகப் பிள்ளைகளைப் படிப்பித்தும் அவர்களுக்கு அன்னவஸ்திரங் கொடுத்தும் பெண்பிள்ளைகளுக்குத் தையல்வேலைபழக்கியும் துன்பக்காரரைப் பராபரித்தும் ஸ்திரிசனங்களுக்குக் கூட்டம்வைத்துப் போதித்துத் தங்கள் பத்தாக்கள் அந்தந்தக்காரியங்களைப் பராபரிக்க அவர்களுக்கு எழுத்துக்காறராக உதவிசெய்தும்வந்தார்கள். அவர்கள் பத்தாக்களிற் சிலர்தீயமனிதர்பேரிலே பொறுமைகொள்ள ஏதுவாயிருந்தவேளையில் அவர்கள் பொறுமையாயிருக்கப் புத்திசொல்லியும் செபம்பண்ணியும் அனுதாபப்பட்டும் வந்தார்கள். இவர்கள் சொன்ன புத்தி உத்தமமென்று பத்தாக்கள் அறிந்து அவர்களிடத்தில் ஆலோசனைக்கு வருவார்கள். எஸ்தர் என்பவள் யூதச்சனத்தை இரட்சிப்பதற்குக் காரணமாயிருந்ததுபோல இவர்களும் இந்தச் சனங்களின் இகபரபாக்கியத்துக்கு உதவிக்காறராகவிருந்தார்கள். இப்படிப்பட்ட நற் குணசாலிகளை இத்தேசத்தாருக்குள்ளுந் தேவன் எழுப்புவாராக.

யெ. இலேய்சா எக்கினு அம்மா—Miss
Eliza Agnew.

இவ தூதராகும் (வரு. முற்கூற்றில் உ

வேற் பெண்பிள்ளைப் பள்ளிக்கூடத்துக்கு இஸ்போல்டிங் அம்மாவுடன் ஒத்தாசை காறியாகவந்தா. இஸ்போல்டிங் அம்மா தமது பள்ளிக்கூடவிசாரணைகளிற் சில வற்றை அவ கையில் ஒப்புவிக்கலாமென்று ந்தனக்கு ஆறுதலென்றும் நினைத்ததுமன்றி ஒருமாதாவிடந் தூரதேசத்திலிருந்த மகள் ஒருத்தி வந்து சேர்ந்ததுபோலவும் பாவித்துக்கொண்டா. இந்த அம்மாள் வந்த பிறகு பிள்ளைகளுக்கு அதிக இங்கிலீசுக்கல்வித்தேற்றமும் வேதவாக்கிய அறிவுத்தேற்றமுந் தையல்வேலைத்தேற்றமும் வீட்டிற்பழக்கமுஞ் சுறுசுறுப்பும் வந்தன. ஐயரும் அம்மாவும் அமரிக்காவுக்குப் போயிருந்தகாலத்தில் இவவும் நயில்கப்பிரசங்கியாரும், கோமர் உவாத்தியாரும் உவிற்றில்சி ஐயரும் அம்மாளும் பள்ளிக்கூடம்படிப்பிக்கிற உவாத்திமாராயிருந்தார்கள். இப்போ இலாய்சா எக்குனு அம்மா பள்ளிக்கூடத்திற் படிப்பிக்கிறதுமன்றி இஸ்போல்டிங் அம்மா அவர்களுடன் அப்பள்ளிக்கூடத்தை நடத்திவருகிறா. அவவைப் பெண்பிள்ளைகளின் நன்மைப்பேற்றுக்காகத்தேவன் சுகத்துடன் காப்பாற்ற அதிகமதி கமாய்ப் பிராத்தித்துக்கொள்வோமாக.

யு. சீமீத் ஐயர்— Rev. J. C. Smith.

இவர் சூயாசம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் யாழ்ப்பாணம்வந்து சேர்ந்து மானிப்பாயில் முதன்முதல் வாசம்பண்ணினார். இவருடைய அருமையான மனைவி யாழ்ப்பாணம்வந்து சிறிதுகிழமையாகமாத் தீயிருந்து சமுத்திரப்பிரயாணமாய் வரும் போதேயிருந்த துன்பத்தினாலே சூயாசம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் கூட. காலஞ்சேன்றுவிட்டார். சூயாசம் (ஸ்ரீ. ஐப்பசி. யு. யு. இரண்டாம்முறை இஸ்நீல் அம்மாவைவிவாகம்பண்ணினார். இவர் சூயாசம் ஆண்டு சாவுகச்சேரிக்குப்போய் அவ் வருடத்தில்தானே அவ்விடத்தைவிட்டு வரணிக்குப்போய் அவ்விடத்தில் சூயாசம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் வரைக்குந்தமது குருவுத்தியோகத்தை நடத்திப் பின்பு அவ்வாண்டில்தானே பண்டத்தேருப்புக்குவந்து தமது குருவுத்தியோகத்தை நடத்துவதுடனே மிசியோன் பணப்போக்கிஷகாறனாகவுமிருந்தார். பின் தமதுபிள்ளைகளை அமரிக்காவக்குக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கவேண்டியபடியால் சூயாசம் ஆண்டு புரட்டாதி மாதம் யு. அவ்விடம்போய்

மறுபடியும் சூயாசுகம் ஆண்டு சித்திரை
மாதம் உகவ. தேவகிருபையால் சிந்தாத்
திரையாய் அவரும் அம்மாளும் யாழ்ப்பா
ணம் வந்து சேர்ந்து உடுப்பிட்டிச்சேகரத்
திலிருந்து தமது குருவுத்தியோகத்தை நட
த்திச் சைவசமயத்திலே முதிர்ந்த அந்த ஊ
ர்ப்பகுதியில் அதிக முயற்சியாய் வேதபோ
தகஞ்செய்துவருகிறார். அது சித்தியாக நா
ம் தேவனைப் பிரார்த்தித்துக்கொள்வோமா
க.

யச. உவற்றில்சி ஐயர்—Rev. Samuel G.
Whittlesey.

இவர் சூயாசுகம் ஆண்டு சித்திரை மா
தம் சிமித் ஐயருடனே யாழ்ப்பாணம் வந்
து மானிப்பாயிற் சிறிதுநாளிருந்து பின்பு
சூயசுகம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் சாவுகச்
சேரிக்குக் குருவாகப்போய் அங்கிருந்து இ
ஸ்போஸ்டிங் அம்மாவும் ஐயரும் அமரிக்
காவுக்குப்போக இவர் சூயாசுகம் ஆண்
டு ஐப்பசி மாதம் உடுவிலிற் பள்ளிக்கூடத்
துக்குத் தலைவராகவந்து இஸ்போஸ்டிங்
ஐயர் மறுபடியும் அமரிக்காவைவிட்டு உ
டுவிலுக்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் இவர் வட்
டுக்கோட்டைக்கு சூயாசுகம் ஆண்டு சித்

திரை மாதம் கூஉ. சேர்ந்து அங்கே சாத்தி
ரப்பள்ளிக்கூடத்திற் சிறிதுகாலமிருந்து சுக
ம்போதாதினால் சூஅாசுஎ ம் ஆண்டு மாசி
மாதம் தமது சுகத்துக்காக மதுரைக்குப்
போய் அவ்விடத்திற் சுகங்காணாமல் தே
ண்டிக்கல் என்ற இடத்திலே சேர்ந்து சந்
தோஷமான மரணமடைந்தார்.

௨௩. கவுலன் ஜயர்—Rev. W. W. How-
land.

இவர் சூஅாசுக ம் ஆண்டு பங்குனி மா
தம் யாழ்ப்பாணம்வந்து சேர்ந்து வட்டுக்
கோட்டையில் திருச்சபையையும் பள்ளி
க்கூடங்களையும் தீவுபற்றிலுள்ள பள்ளிக்கூ
டங்களையும் சபையாரையும்பராபரித்துவ
ந்தார். பின்பு சூஅசுஅ ம் ஆண்டு தை மாத
ம் உடுவிலுக்குப்போய் அங்கே சிறிதுகா
லமிருந்து மறுபடியும் வட்டுக்கோட்டைக்
குவந்து தமது குருவுத்தியோகத்தை நடத்
திவருகையில் தமது அருமையான பிள்ளை
களை அமரிக்காவிற்குப் படிப்பிக்கவிடவுந்
தமது சுகத்துக்காகவும் சூஅாருஎ ம் ஆண்
டு பங்குனி மாதம் அங்கே போய் மறுபடி
யுந் தேவகிறுபையால் சூஅாசுஉ ம் ஆண்டு
ஐப்பசி மாதம் யகூஉ. வட்டுக்கோட்டைக்

சுவந்து தமது சூருவுத்தியோகத்தை நடத்திவருகிறார் வட்டுக்கோட்டையிற் திருச்சபை பேரிதானதினாலும் தீவுபற்றிற் கவ்வைகாரியங்களைப் பராபரிப்பது பிறையாசமானதினாலும் வேதானுசாரகல்லூரியை விசாரிப்பதினாலும் அவருடைய பிரயாசம் இருமடி மும்மடியான பாரதூரமாயிருக்கிறது. அவருடைய வேதானுசார பள்ளிக்குப் பிரதான உதவிக்காரன் இரூய்சு ஆறுமுகம் என்பவர் உவாத்தியாரே. இந்த வேதானுசார பள்ளி வரவர அதிக தேற்றங்கொள்ளுகிறது. இதிலிருந்து பலரும் உவாத்திமாரும் உ.பதேசிகளுமாக வருகிறது சந்தோஷமானகாரியம்.

யூ. கேசிற்றிங் ஐயர்—Rev. E. P. Hastings.

இவர் சூயாசனம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் யாழ்ப்பாணம் வந்து வட்டுக்கோட்டையிலே கோய்சிங்றன் ஐயருடன் உதவித்தலைவராகச் சாத்திரப்பள்ளியிற் படிப்பித்துப் பின்பு கோய்சிங்றன் ஐயர், போனபிறகு தாம் தானே அவ் வித்தியாசாலையை சூயாருகம் ஆண்டளவும் நடத்திப் பின்பு அவ்வருடத்தின் கார்த்திகை மாதம் கூட.

அமரிக்காவுக்குப்போய் விவாகம்பண்ணி
 சூயாநாடும் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் யசுவ
 வட்டுக்கோட்டைக்கு வந்து சூயாநாடும்
 ஆண்டளவுஞ் சாத்திரப்பள்ளிக்கூடத்தை
 ப்படிப்பித்துப் பின்பு அவ்வித்தியாசாலை
 நிறுத்தப்பட்ட படியினாலே அவ்வருஷம்
 ஐப்பசி மாதம் ஈந் தேதிசாவுகச்சேரிக்குப்
 போய் சூயாநாடும் ஆண்டு ஐப்பசிமாதம்
 யிருந் தேதி மானிப்பாய்க்குப் போய் அ
 வ்விடத்திற் குருவுத்தியோகத்தை நடத்தி
 வருவதுமன்றி மிசியோனின் இலகிதனும்
 போக்கிஷகாறனுமாகவிருக்கிறார். இப்ப
 டிப்பட்ட பாரமான வேலைகளைத் தளம்
 பாமல் நடத்திவர அவருக்குச் சுகத்தையு
 ம் பேலனையும் போறுமையையும் விடா
 முயற்சியையுந் தேவன் கட்டளையிட்டிரு
 ப்பதற்காகக் கத்தருக்கு ஸதோத்திரம்.

யெ கிறீன் பண்டிதர்—S. F.

Green, Esq. M. D.

இவர் சூயாசாஸம் ஆண்டு ஐப்பசி மாத
 ம் வட்டுக்கோட்டைக்கு வந்து அங்கே சி
 றிதுகாலமாகத் தமது வயித்தியத்தோழிலை
 நடத்திப் பின்பு சூயாசாஸம் ஆண்டு மாசி
 மாதம் கவ. மானிப்பாய்க்குப்போய்ப் பி

ன்பு தூய்மையும் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம்
 உகுவ. வட்டுக்கோட்டைக்கு வந்து அங்
 கே சிறிதுவருடக்காலமிருந்து பின்பு தூய்மையும்
 ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் ரூ. அமரிக்
 காவுக்குப்போய் விவாகசம்பந்தம்பண்ணி
 தூய்மையும் ஆண்டு அப்பசி மாதம் யகுவ.
 தமது பாரியுடனே யாழ்ப்பாணம்வந்து மா
 னிப்பாய்வாசராகி வயித்தியசாத்திரபண்டி
 தனாகவும் யாழ்ப்பாணம் ஆபத்துச்சங்கத்
 தாருடைய வயித்தியசாலைக்கு மேல்விசா
 ரணைக்காறனாகவுஞ் சில மாணாக்கருக்கு
 வயித்தியசாத்திரம் படிப்பித்துவருகிற ஆசி
 ரியராகவும் இருக்கிறார். இவரிடத்தில்
 வயித்தியங்கற்ற பலரும் ஊருக்கூர் வயித்தி
 யராகி நன்மைசெய்துவருகிறது சந்தோஷ
 மானகாரியம். அவர்களிற் பட்டினத்தில்
 வயித்தியசாலையை நடத்தும் இடன்போ
 து பெரியதம்பி வயித்தியர்மேலும் நல்லத
 ம்பிவயித்தியர் பாக்கர்வயித்தியர் முதலான
 வர்களில் அவரிடங்கற்ற விவேகத்தையும்
 பொறுமைபட்சத்தையுங் காண்க அன்றி
 யுங் கிறீன் வயித்தியர் கற்றுக்கொண்ட நு
 ட்பமான தமிழ்ச்சொற்கள் அவர் இங்கிலீ
 சிலிருந்து மொழிபேர்த்த வாகடசாத்திரங்
 களும் விளக்கும் அந்நூல்கள் இங்கிலீசுப்

பாஷையே அறியாத மாணாக்கர் கற்றுக் கொள்வதற்கு மகா உபயோகமுள்ளவைகள். இவர் சரீரபிணிகளுக்கு வயித்தியராக மாத்திரமல்ல ஆத்தம பிணிபிடித்த மனிதரைப் பரமவயித்தியரிடம் வழிகாட்டுகிறவராகவுமிருக்கிறார்.

யு. வேணல் ஐயர்—Rev. T.S. Burnell.

இவர் சூயாசகம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் யாழ்ப்பாணம்வந்து மானிப்பாயில் அச்சக்கூடத்தலைவராகச் சில வருடமிருந்து பின்பு குருப்பட்டம்பெற்று மதுரைக்குக் குருவாகப்போனார். இவருடைய இடத்துக்கு இடேனை என்பவரும் இஸ்ரோங்கு என்பவருந் தங்கள் பொறுப்பில் அச்சக்கூடத்தையேற்றுப் பராபரிப்புக் காரரானார்கள். அச்சக்கூடம் நன்றாய்த்தழைத்துவருகிறது.

யு. சார்தர்ஸ் ஐயர்—Rev. M.D. Sanders.

இவர் சூயாசகம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்து சாவுகச்சேரியிலுந் தேல்லிப்பழையிலும் வட்டுக்கோட்டையிலும் அங்கங்கே சிறிதுவருடக்காலமாகத் தமது குருவுத்தியோகத்தை நடத்திவந்ததுமன்றி வட்டுக்கோட்டையிலே சாத்திரப்பள்ளி நி

றுத்தப்பட்டபின்பு வேதானுசாரக் கல்வூரி ஒன்று ஏற்படுத்திப் பிள்ளைகள் உவாத்திமார் உபதேசிமாராகும்பொருட்டுப் படிப்பித்துவந்தார். பின்பு சூஅஈச ம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் இத்தேசத்தை விட்டு அமரிக்காவுக்குத் தமது பாரியுடனையும் பிள்ளைகளோடும் போயிருக்கிறார். இவர் இவ்விடத்தில் மிசியோனைப்பற்றி நடத்திவந்த வேலைகள் மகா முக்கியமானவைகளாயிருந்தன. இவர் போய்விட்டது மிசியோனுக்குப் பெரிய உதவித்தாழ்ச்சி. அவரைக் கருத்தர் ஆசீர்வதித்து மறுபடியும் இத்தேசத்தாருக்கு நன்மைசெய்ய வரும்படி கிருபைசெய்வாராக.

யகூ. லோட்டையர்—Rev. N. L. Lord.

இவர் சூஅாஈ ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வந்து உடுப்பிட்டிச்சேகரத்திலும் மறு இடங்களிலும் குருவாக இருந்து பின்பு அமரிக்காவுக்குப் போய் அங்கே சிறிதுகாலமிருந்து மறுபடியும் மதுரைக்குக் குருவாகவும் வயித்தியராகவும் வந்திருக்கிறார்.

உயி. குவிக்கையர்—Rev. J. Quick.

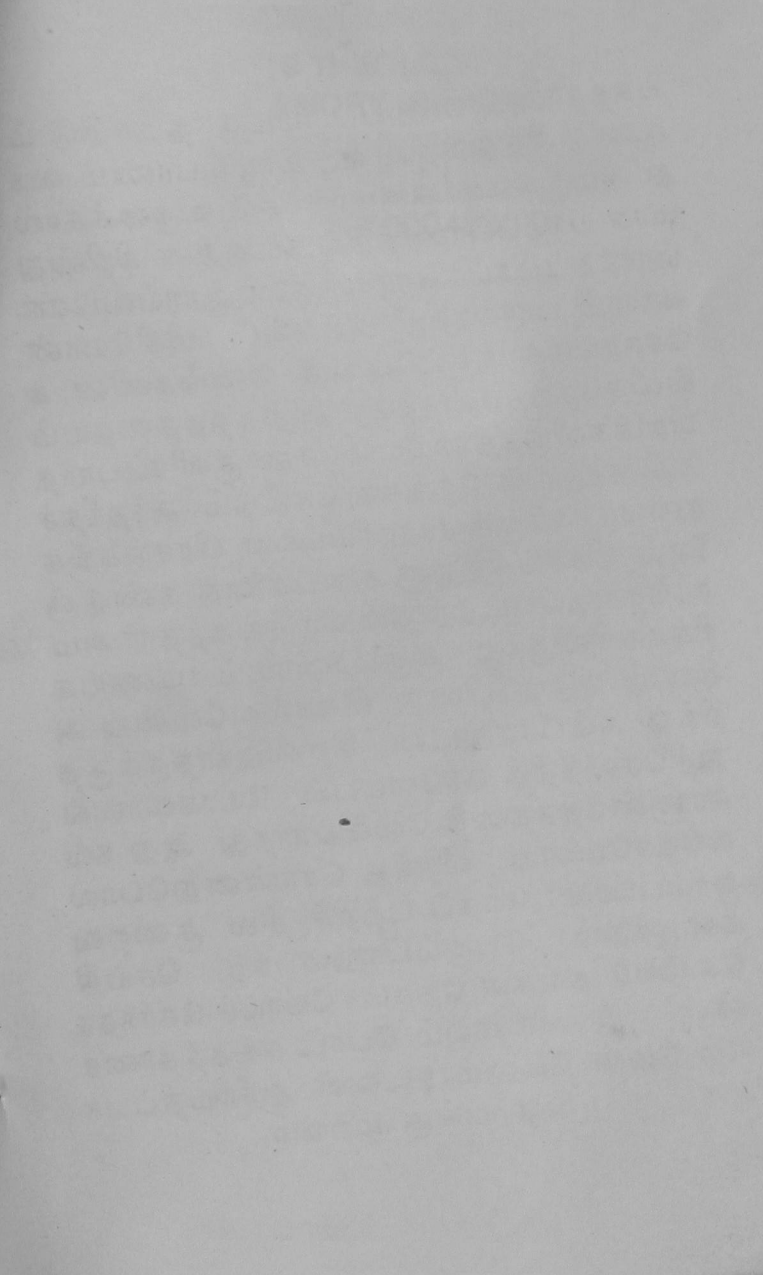
இவர் சூஅாஈ ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாண

ம் வந்து சேர்ந்து வட்டுக்கோடையிற் சிறி
துகாலந் தமது குருவுத்தியோகத்தை நடத்
திப் பின்பு கஅசுய ம் ஆண்டு பங்குனி மா
தம் யெந் தேதிபண்டத்தேருப்புக்குப்போ
ய் அவ்விடத்திலுந் தேல்லிப்பழையிலுந்
தமது குருவுத்தியோகத்தை முயற்சியாய் நட
டத்திவருகிறார். கடசியாக வந்த குருமாரி
லிவர் ஒருவர், இவரைக் கருத்தர் ஆசீர்வதி
தது இனிவருங் குருமாருக்குப் பிதாப்போ
ல இருக்கப்பண்ணுவாராக.

Summary account. யாழ்ப்பாணத்து
க்குக் குருமாராகவும் வயித்தியராகவும் அ
ச்சியந்திரத் தலைவராகவும் முப்பத்துநாலு
புருஷரும் முப்பத்தாறு இஸ்தீறிகளும்
மிஷனரிமாராக வந்தார்கள். முழுத்தோ
கை எங் இவர்களில் யங் பேர் யாழ்ப்பா
ணத்திலும் எ பேர் வடதேசத்திலும் இன்
னும் ஈ பேர் மறுஇடங்களிலுமாக ௨௩
பேர் மரித்ததுவிட்டார்கள். ஈ௩ பேர் தங்க
ள் தேசத்துக்குப்போய்விட்டார்கள். மற்ற
யெ பேரில் குருமாரும் அம்மாமாருமாக
ய௩ பேர் யாழ்ப்பாணத்திலே சுவிசேஷண
ழியத்தை நடப்பித்ததுக்கோண்டு வருகிறார்.
௨௧. பிரதிகாரியஸ்தர்கள்--Deputation.

இவர்கள் இருவர் அமரிக்கன் போட்ச

ங்கத்தாரால் அனுப்பப்பட்டு ஆயுடும் ஆண்டு சித்திரை உவ. யாழ்ப்பாணம் வந்து அமரிக்கன் குருமார் சய வருஷக்காலமாக யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தின கிறிஸ்து மார்க்கப்பிரபலகாரியங்களை ஆராய்வுபண்ணவும் பார்க்கவும் அங்கங்கே மிசியோன் சேகரங்களுக்குப்போய்ச் சனங்களின் கல்வித்தேற்றத்தையுஞ் சீர்திருத்தத்தையும் மார்க்கவிருத்தியையுங் கண்குளிரப்பார்த்துங் காதுகள் தேங்கக் கேட்டும் அந்தந்தச் சபைகளுக்குச் சாதாரியமான பிரசங்கங்களைப் பிரசங்கித்துஞ் சபைகளைக் கண்டுஞ் சந்தோஷப்பட்டுத் தங்கள் சங்கத்தார் அமரிக்காவிலிருந்து குருமாரையும் பணங்களையும் அனுப்பினது வீணல்லவேன்று அறிந்து கம்பீரத்துடன் கிறிஸ்துநாதருக்குத் துதிசேவுத்திக் காலேப்பும் யோசனாவாங்கானுந்தேசத்தை வேவுபார்த்தது அது நல்லதேசமென்று விதந்து சொன்னதுபோல யாழ்ப்பாணத்தைப் பற்றிச் சில குறைவுகளிருந்தும் பெரும்பாலும் நற் செய்திகொண்டு தங்கள் தேசம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். இவர்களையும் போட சங்கத்தாரையும் மென் மேலும் கடவுள் ஆசீர்வதிப்பாராக. முதற்பங்கு முற்றும்.

PITTS THEOLOGY LIBRARY
EMORY UNIVERSITY

300000433019

